

το στρατοδικείο του Γεράσιμου Κορωναίου

για το πρόταγμα της ολικής άρνησης στράτευσης
και την ιστορική καταγραφή

το στρατοδικείο του Γεράσιμου Κορωναίου

για το πρόταγμα της ολικής άρνησης στράτευσης
και την ιστορική καταγραφή

Το Ξυπόλυτο Τάγμα είναι μια συλλογικότητα ολικών αρνητών στράτευσης από τα Γιάννινα. Από την άνοιξη του 2010 παράγει αντιμιλιταριστικό λόγο και δράση, ενώ προσπαθεί να στηρίζει έμπρακτα κάθε αρνητή. Στο στόχαστρο της συλλογικότητας μπαίνει συνολικά ο θεσμός του στρατού και οι προεκτάσεις του στο κοινωνικό κι όχι μόνο το επιμέρους ζήτημα της υποχρεωτικής στράτευσης.

Ευχαριστούμε την Πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στράτευσης (Αθήνα) για τα σχόλια και τη συλλογή υλικού και την Αθηνά για την επιμέλεια της έκδοσης.
Φυσικά, οφείλουμε να ευχαριστήσουμε αυτούς/ες που βοηθούν στη διακίνηση της μπροσούρας.

Η ανά χειράς μπροσούρα τυπώθηκε σε 1.500 αντίτυπα και διακινείται χωρίς αντίτιμο. Βέβαια, κάθε συνεισφορά θα γινόταν δεκτή με ικανοποίηση.

Προφανώς η χρήση της είναι ελεύθερη για κινηματικούς σκοπούς. Θα μας χαροποιούσε όμως ιδιαίτερα η αναφορά στην πηγή. Δημοσιογράφοι, ΜΚΟ, θεσμικοί και λοιποί καλοθελητές θα έπρατταν άριστα εάν μας αφήναν στην ησυχία μας...

ΓΙΑΝΝΙΝΑ 09/2012

xypolutotagma.squat.gr

Περιεχόμενα

Πρόλογος	05
Μαρτυρία Πρώτη	07
Μαρτυρία Δεύτερη	16
Μαρτυρία Τρίτη	21
Απολογία Γεράσιμου Κορωναίου	25
Νομικές Προσεγγίσεις	30
Παράρτημα 1: Background	33
Δήλωση Ολικής Άρνησης Στράτευσης Γεράσιμου Κορωναίου	34
Παράρτημα 2: Δράσεις Αλληλεγγύης με Αφορμή το Στρατοδικείο	38
Αγρίνιο	39
Αθήνα	39
Βέροια	40
Γιάννινα	40
Κέρκυρα	42
Κομοτηνή	42
Λάρισα	42
Πάτρα	43
Σπάρτη	48

Πρόλογος

Η παρούσα έκδοση αποτελεί την παρουσίαση του στρατοδικείου του ολικού αρνητή στρατεύσης Γεράσιμου Κορωναίου στα Γιάννινα στις 13-12-2011. Με την μπροσούρα αυτή φιλοδοξούμε να συμβάλουμε στη συγγραφή της ιστορίας του αντιμιλιταριστικού κινήματος από τους ίδιους τους αρνητές στρατεύσης, καθώς και να αναδείξουμε -δημόσια και συλλογικά- τα πεδία της πολιτικής μας αντιπαράθεσης με τους στρατοκράτες.

Η στρατιωτική διαχείριση ολόενα και μεγαλύτερων κομματιών του πληθυσμού είναι ολοφάνερη, ειδικά εάν μιλήσουμε για τους μετανάστες. Ο εθνικισμός και ο πατριωτισμός είναι το κυρίαρχο όπλο των αφεντικών στην προσπάθεια τους να συγκαλύψουν τις αιτίες της κρίσης. Η πολιτική ατζέντα διαμορφώνεται σχεδόν αποκλειστικά από την ακροδεξιά. Οι στρατιωτικές και αστυνομικές σχολές βρίσκονται στο φόρτε τους. Τα αστυνομικά σώματα αποκτούν υλικοτεχνικές υποδομές που παραπέμπουν στο στρατό και ο στρατός εκπαιδεύεται σε σενάρια εμπλοκής του στο αστικό πεδίο ενάντια στον εσωτερικό εχθρό. Οι συζητήσεις περί αύξησης της θητείας δίνουν και παίρνουν, ενώ η μετατροπή του 9μηνου σε 12μηνο θα πρέπει να θεωρείται βέβαιη. Οι προτάσεις των νεοναζί για 14 μήνες θητείας, ανεξαρτήτως φύλου, στα 18 έτη και οι θεωρίες πως η αύξηση της θητείας μειώνει την ανεργία δε βρίσκουν την έμπρακτη αμφισβήτηση που τους αξίζουν. Οι εξοπλιστικές δαπάνες καλά κρατούν χωρίς να αμφισβητείται το μέγεθος και η χρησιμότητα τους. Σε ένα τέτοιο κοινωνικό και πολιτικό γίγνεσθαι η διάχυση του αντιμιλιταριστικού λόγου αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία.

Σε ότι αφορά στη δομή του κειμένου, το κυρίως σώμα αποτελείται από την υπεράσπιση των μαρτύρων και την απολογία του Κορωναίου. Σ' αυτό το κομμάτι αναπτύσσεται το πολιτικό σκεπτικό και τίγονται ζητήματα όπως η δομή, η ιδεολογία και η λειτουργία του στρατού ως προστάτη των οικονομικών συμφερόντων της αστικής τάξης και ως επικυρωτή της κυριαρχίας των αφεντικών. Γίνεται μία σύντομη ιστορική αναδρομή στις θηριωδίες και τις παρεμβάσεις του ελληνικού στρατού στην πολιτική ζωή, ενώ καταρρίπτεται ο μύθος περί ειρηνόφιλου και μη επεκτατικού ελληνικού κράτους. Ένα ακόμη

ζήτημα στο οποίο δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στις μαρτυρίες είναι η ταξική θέση του Κορωναίου, η οποία επιβάλλει τη μη επάνδρωση του αντίπαλου στρατοπέδου με οποιοδήποτε τρόπο, ακόμα και με αυτόν της εναλλακτικής θητείας. Έχει επίσης συμπεριληφθεί μια περίληψη της υπερασπιστικής γραμμής ώστε να καταγραφούν τα νομικά εργαλεία που χρησιμοποιήθηκαν στην περίπτωση ενός συντρόφου ο οποίος επέλεξε να σταθεί στο στρατοδικείο για να αμφιβητήσει την εξουσία και όχι για να μπει σε διάλογο μαζί της. Στο παράρτημα κάναμε μια προσπάθεια να παρουσιάσουμε όλες τις δράσεις αλληλεγγύης που πραγματοποιήθηκαν με αφορμή το στρατοδικείο. Ζητάμε προκαταβολικά συγγνώμη από τους συντρόφους/ισσες για την περίπτωση που δε συμπεριλάβαμε κάποια δράση.

Για την ιστορία, ο Γεράσιμος Κορωναίος καταδικάστηκε πρωτοδίκως σε 6 μήνες φυλάκιση, με ζετή αναστολή για το αδίκημα της ανυποταξίας σε ειρηνική περίοδο. Άσκησε έφεση και αφέθηκε ελεύθερος. Η ομολογουμένως χαμηλή του ποινή δε θα πρέπει να ιδωθεί ξέχωρα από το διοικητικό πρόστιμο των 6.000 ευρώ που του έχει επιβληθεί. Η χρηματοποίηση των ποινών είναι η σύγχρονη μορφή εξόντωσης των αμφισβητιών της ταξικής κυριαρχίας των αφεντικών, η οποία μάλιστα προσδίδει στο κράτος ένα προοδευτικό προσωπείο σεβασμού των δικαιωμάτων, μιας και αποφεύγεται έτσι η παλαιότερη πρακτική της προσωποκράτησης.

Μαρτυρία Πρώτη

σύντροφος από το Ξυπόλυτο Τάγμα, Γιάννινα

Πριν πούμε κάποια πράγματα για τον Κορωναίο, έχω μια απορία που μου γεννήθηκε μόλις ήρθα εδώ. Γιατί έχει τόση αστυνομική δύναμη σήμερα; Δηλαδή, εσείς έχετε τα όπλα, εσείς έχετε το μονοπώλιο της βίας και παρόλα αυτά οι ιδέες μας σας φοβίζουνε τόσο πολύ; Δεν πειράζει. Δε θα πειράξουμε κανέναν, θα μιλήσουμε όμορφα και ωραία και η ευταξία και η ευνομία -όπως είπατε- θα τηρηθεί (sic). Άλλωστε, εμείς αυτό που θέλαμε να κάνουμε το έχουμε πετύχει. Κοινωνικά είμαστε δικαιωμένοι.

Εγώ γνωρίστηκα προσωπικά με τον Μάκη Κορωναίο μετά την άσκηση της δίωξης. Πριν την άσκηση της δίωξης ήξερα μόνο τη στάση του -την ορθή, πολιτική, αξιοπρεπή του στάση- και τον λόγο του μέσα από τα κείμενα του. Τολμώ να πω πως η στάση του Κορωναίου μέσα στον αντιεξουσιαστικό-αναρχικό χώρο έδωσε μια νέα προοπτική και επιτάχυνε τις διαδικασίες σχετικά με την άρνηση στράτευσης και το πρόταγμα της ολικής άρνησης. Βρίσκομαι σήμερα εδώ για να υποστηρίξω αυτή την αξιοπρεπή στάση, την οποία σημειωτέον -πρέπει να καταθέσω ενώπιόν σας- την έχω αποφασίσει και για τον εαυτό μου. Από το Μάη του 2011 είμαι και εγώ ολικός αρνητής στράτευσης του ελληνικού στρατού.

Υπάρχουν πολλά στοιχεία στη δομή του στρατού με τα οποία κάθε εχέφρων άνθρωπος -πόσο μάλλον ένας αντιεξουσιαστής όπως ο Μάκης Κορωναίος- θα είχε πρόβλημα. Δηλαδή, το ελευθεριακό ιδεώδες που πρεσβεύουμε έρχεται σε κόντρα με αρκετά στοιχεία, τα οποία -με όποια σειρά κι αν ειπωθούν, δε χάνουν την αξία τους- είναι όλα εξίσου αποκρουστικά και επικίνδυνα για τις ανθρώπινες κοινωνίες. Κάθε ένα από αυτά τα στοιχεία θα μπορούσε να αποτελεί θέμα μιας μονογραφίας. Εγώ θα αρκεστώ να τα παραθέσω. Μιλάμε για την ιεραρχία και τις κάθετες σχέσεις χωρίς ίχνος αμφισβήτησης. Μιλάμε για την βάρβαρη επιβολή, είτε πρόκειται για το ωράριο, την εμφάνιση ή για οτιδήποτε άλλο. Μιλάμε για μια πειθαρχία, η οποία θα πρέπει να τηρείται ακόμα και αν οι οδηγίες παραβαίνουν τους στοιχειώδεις κανόνες της απλής λογικής, μετατρέποντας έτσι το στρατό σε ένα ναό του παραλογισμού. Μιλάμε για την απόλυτη υποταγή του χρόνου, της προσωπικότητας, του σώματος

-ακόμα και το ξύρισμα ή το να κουρευτείς είναι πολύ τραγικό πράγμα. Να μιλήσουμε φυσικά και για την ομοιομορφία, βασικό χαρακτηριστικό κάθε φασιστικού καθεστώτος. Η κοινωνική απομόνωση, ο υποχρεωτικός συγχρωτισμός και η σεξουαλική αποστέρηση, είναι κάποια ακόμα στοιχεία που και ο Μάκης έχει θέσει στο κείμενο της άρνησής του. Η αναπαραγωγή των κυρίαρχων ρόλων, δηλαδή του αρσενικού/επιβολέα. Μόνο αυτή η ταυτότητα υπάρχει στην κοινωνία και όλα τα άλλα πρέπει να αποσιωπηθούν. Να μη μιλήσουμε, βέβαια, για το πώς αντιμετωπίζονται οι άνθρωποι που δεν αποδέχονται πως υπάρχουν μόνο δυο φύλα -δηλαδή τα βιολογικά- και έχουν άλλες απόψεις για το κοινωνικό φύλο και το φάσμα του. Και φυσικά μέσα σε όλα αυτά αναπαράγονται οι ρόλοι της ανίσχυρης γυναίκας, του παλιού, του νέου, του ρουφιάνου που πρέπει να υποτάσσεται και να γλύφει για να παίρνει ανταλλάγματα και όχι να διεκδικεί. Για το τέλος κρατάω τον εθνικισμό, το φασισμό και τον πατριωτισμό. Ο στρατός έχει μια βασική αποστολή: να καλύπτει τις ταξικές διαφοροποιήσεις που υπάρχουν στις κοινωνίες -οι οποίες είναι πραγματικές και υλικές- κάτω από την σκεπή του έθνους/κράτους, το οποίο είναι μια κατασκευή. Ξέρουμε όλοι σε αυτή την αίθουσα ότι ο φασισμός και ο εθνικισμός υπήρξαν οι αφηγηματικές ιδεολογίες για τα μεγαλύτερα εγκλήματα στην ανθρώπινη ιστορία. Μιλάμε για τους πολέμους και τη βαρβαρότητα που αναπτύχθηκε γύρω από αυτούς, μιλάμε για τους βιασμούς, τους εξανδραποδισμούς, τις ανταλλαγές πληθυσμών. Μιλάμε φυσικά και για τις εθνοκαθάρσεις, που στην πόλη των Ιωαννίνων είχαμε και τέτοιες.

Σε μια τέτοια δομή -που άνετα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως εκπαιδευτήριο φονιάδων- εμείς δεν μπορούμε να αντιληφθούμε τι ρόλο θα μπορούσε να έχει ένας αντιεξουσιαστής. Τι θετικό θα μπορούσε να βρει εκεί μέσα ένας αντιεξουσιαστής; Πραγματικά τίποτα!

Ο στρατός έχει μια ακόμα αποστολή: να σκοτώνει και να παράγει βία, τόσο εντός όσο και εκτός των συνόρων. Θα αναφερθούν και κάποια άλλα πράγματα στη συνέχεια, αλλά εγώ θα ήθελα να επισημάνω ότι αυτή η ασυγκράτητη βία του στρατού ασκείται και εντός του ίδιου του στρατού. Αναφέρομαι φυσικά σε αυτό που εσείς αποκαλείτε αυτοκτονίες, αλλά εμείς επιμένουμε να λέμε ότι πρόκειται για δολοφονίες του στρατού. Για τους δεκάδες νέους της ηλικίας

μας που χάνονται κάθε χρόνο από υποτιθέμενες αυτοκτονίες.

Ο Κορωνάιος έχει μια ταξική θέση. Από καιρό έχει αντιληφθεί πώς λειτουργεί το οικονομικό σύστημα -ο καπιταλισμός- και ποια είναι η θέση του μέσα σε αυτό. Γνωρίζει πολύ καλά ότι αυτό το σύστημα λειτουργεί με την απόσπαση υπεραξίας και την εκμετάλλευση της εργατικής δύναμης. Γνωρίζει ότι τα αφεντικά λεηλατούν και σφετερίζονται τον κοινωνικό πλούτο που εμείς παράγουμε. Και ότι για να διασφαλίσουν αυτό το εξουσιαστικό πλέγμα και αυτές τις σχέσεις κυριαρχίας, εκμετάλλευσης και αφαιμάξης, έχουν φτιάξει τις ένοπλες δυνάμεις και μεταγενέστερα την αστυνομία. Ούτως ώστε κάθε φωνή αμφισβήτησης απέναντι σε αυτά τους τα κεκτημένα -στον πλούτο που λεηλατούν- να τσακίζεται. Και ξέρει επίσης, πολύ καλά, ότι αυτή η λαιμαργία των αφεντικών και των κρατών τους -και κατ' επέκταση των στρατών τους- για πλούτη, τα έχει οδηγήσει πολλές φορές σε διακρατικές/ενδοκαπιταλιστικές συγκρούσεις. Και όποτε θέλουν να επεκτείνουν τα οικονομικά τους συμφέροντα ή τις ζώνες επιρροής, βρίσκονται σε μια διαδικασία να διατάσσουν ο ένας απέναντι στον άλλον τους στρατούς τους.

Υπάρχουν δυο εξοργιστικά σημεία σε όλη αυτή την ανάλυση. Το πρώτο εξοργιστικό σημείο είναι ότι τα κράτη και τα αφεντικά δεν παραδέχονται ποτέ ότι τα αίτια των πολέμων τους είναι οικονομικά και πάντοτε προβάλλουν έννοιες κατασκευασμένες ως αφορμές και αιτίες των πολέμων. Όπως είναι το έθνος, το κράτος, η τιμή, η πατρίδα και η σημαία -ένα πανί, τίποτα δηλαδή. Το δεύτερο πιο εξοργιστικό είναι πως σε αυτούς τους πολέμους έχουν την απαίτηση να μην πηγαίνουν οι ίδιοι για να διαφυλάξουν τον πλούτο τους, αλλά να πηγαίνουμε εμείς. Δηλαδή να σκοτωνόμαστε κάθε μέρα στη δουλειά, για να παράξουμε πλούτο που θα μας το κλέβουν και μετά να μας ζητάνε να σκοτωθούμε εμείς, για να διασφαλίσουν αυτό που οι ίδιοι κλέψανε. Αυτό είναι εξοργιστικό. Νομίζω ότι το πιο ταιριαστό παράδειγμα σε αυτή τη λειτουργία είναι οι στίχοι του Βάρναλη: «και στον πόλεμο όλα για όλα, κουβαλούσα πολυβόλα, να σκοτώνονται οι λαοί, για του αφέντη το φαί».

Ο Μάκης είναι φύσει και θέσει προλετάριος. Είναι από την πλευρά των εκμεταλλεσμένων και των καταπιεσμένων. Νομίζω ότι είναι εκτός λογικής

να ζητάτε να στρατευθεί σε έναν μηχανισμό που εχθρεύεται τον ίδιο τον Κορωναίο, τόσο ως άνθρωπο όσο και ως τάξη. Νομίζω ότι από πλευράς σας θα ήταν πιο λογικό να ζητάτε από τον κάθε Κορωναίο να στρατευθεί, εάν -για παράδειγμα- ο Κορωναίος είχε μια επιχείρηση στα Βαλκάνια, αν είχε κάποιες μετοχές σε μια εταιρία εξοπλισμών, εάν είχε μετοχές σε μια τράπεζα με υποκαταστήματα στην Τουρκία, αν είχε ένα τάνκερ, κάποια διυλιστήρια ή μια offshore στην Κύπρο. Ο Κορωναίος δεν έχει κάτι τέτοιο γιατί είναι εργάτης, είναι προλετάριος. Άρα γιατί να πάει να σκοτωθεί, γιατί να πάει να στρατευθεί; Για να μακροημερεύουν οι γδάρτες των ζώων μας; Όχι φυσικά! Άρα για έναν αναρχικό προλετάριο -σαν τον Κορωναίο- η άρνηση του милитарισμού και η επιλογή της ολικής άρνησης στράτευσης είναι μονόδρομος.

Ο Κορωναίος -κατά την ταπεινή μου άποψη- πραγματώνει τον φόβο κάθε στρατοκράτη -στους οποίους μέσα συμπεριλαμβάνω και εσάς φυσικά- έτσι όπως τον απέδωσε πολύ εύστοχα ο Brecht στο «Γερμανικό Εγχειρίδιο Πολέμου»: «Στρατηγέ, ο άνθρωπος είναι χρήσιμος πολύ. Ξέρει να πετάει, ξέρει και να σκοτώνει. Μόνο που έχει ένα ελάττωμα. Ξέρει να σκέφτεται». Και ο Μάκης Κορωναίος σκέφτεται με ταξικό κριτήριο και αντιμилитарιστικό αισθητήριο, πράγμα που τον έχει κατατάξει σε μια συγκεκριμένη ομάδα ανθρώπων, που κάνει συγκεκριμένες πολιτικές επιλογές. Αλλά ο Κορωναίος δε σκέφτεται μόνο, πράττει κιόλας και αυτό είναι το χειρότερο για κάθε στρατοκράτη. Ο Κορωναίος σπάει τα θεσπισμένα από τη νομιμότητα όρια της διαμαρτυρίας και δεν κατεβαίνει μόνο σε μια αντιπολεμική διαδήλωση -όπως για παράδειγμα έκανε η πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας το 2003 με τον πόλεμο στο Ιράκ, μέσα σε αυτούς και βουλευτές, που κατά τα άλλα βάζουν υπογραφές για να πηγαίνουν οι ελληνικές φρεγάτες στον περσικό κόλπο. Δεν κλαίει με κροκοδείλια δάκρυα για τους παλαιστίνιους -όπως κλαίνει κάποιοι βουλευτές, που κατά τα άλλα συνάπτουν στρατιηγικές συμφωνίες με την πολεμική μηχανή του Ισραήλ-, αλλά ξέρει πως όλα αυτά που συμβαίνουν -για τα οποία ως άνθρωπος θλίβεται και ως πολιτικό υποκείμενο θέλει να δραστηριοποιηθεί- έχουν μια κοινή αφετηρία, τον πόλεμο. Ακολουθεί έτσι το δόγμα των ισπανών αναρχικών του 1936 που λέει: πόλεμος δεν γίνεται χωρίς στρατό, στρατός δεν γίνεται χωρίς φαντάρους, ας σταματήσουμε εμείς να πηγαίνουμε φαντάροι για να σταματήσουν και οι πόλεμοι.

Η επιλογή του Μάκη Κορωναίου -δηλαδή η ολική άρνηση στράτευσης- είναι μια επιλογή με ιστορία. Όσο κι αν οι υπηρεσίες του στρατού και η επίσημη ιστοριογραφία προσπαθούν να το κρύψουν, μια τέτοια επιλογή βασίζεται στις λιποταξίες και στις ανυποταξίες χιλιάδων ανθρώπων όλα τα προηγούμενα χρόνια. Για να μιλήσω για τον δικό σας στρατό, τον ελληνικό, θα γνωρίζετε, πολύ καλύτερα από μένα, τους χιλιάδες λιποτάκτες της μικρασιατικής εκστρατείας -έναν επεκτατικό πόλεμο στον οποίο η Ελλάδα έφτασε μέχρι τον Σαγγάριο ποταμό- και τους 35.000 ανυπότακτους που υπάρχουν αυτή τη στιγμή, σύμφωνα με δηλώσεις φορέων του υπουργείου Άμυνας. Δεν υπάρχουν, φυσικά, επίσημα στοιχεία για αυτούς, γιατί δεν σας συμφέρει να παραδεχτείτε πως υπάρχουν τέτοιες διαρροές. Βέβαια, υπάρχουν και τα πιο κοντινά παραδείγματα: υπάρχουν οι περίπου 150.000 αρνητές στράτευσης και λιποτάκτες του γιουγκοσλαβικού σφαγείου, οι οποίοι δεν δέχτηκαν για χάρη εθνικισμών και θρησκειών να πάνε να αλληλοσφαγούν, για να είναι κάποιοι σήμερα πλούσιοι με offshore εταιρίες στην Κύπρο. Φυσικά υπάρχουν και οι αρνητές στράτευσης σε πιο σκληρά καθεστώτα, όπως είναι η Τουρκία και το Ισραήλ. Όλα αυτά αποτελούν τη μαγιά πάνω στην οποία βασίζεται η ολική άρνηση στράτευσης. Όλα αυτά δείχνουν πως ο милитарισμός δεν είναι ανίκητος και πως η στράτευση δεν είναι μονόδρομος για τους ανθρώπους. Απεναντίας μπορούν να γίνουν και άλλες επιλογές.

Δεν ξέρω εάν το γνωρίζετε, αλλά θα ήθελα να το θέσω υπόψη σας, αλλά μόλις δυο δρόμους παρακάτω από εδώ, το μακρινό 1986, ο πρώτος ολικός αρνητής στράτευσης για ιδεολογικούς λόγους, ο Μιχάλης Μαραγκάκης, έγραψε τη δημόσια δήλωση άρνησης στράτευσής του. Από τότε έχει κυλήσει πολύ νερό στο αυλάκι και εμείς εντείνουμε τις προσπάθειές μας, ενάντια σε εσάς. Έχουν υπάρξει φυλακίσεις, διώξεις, απεργίες πείνας, αλλά δε λυγίσαμε και ούτε πρόκειται να λυγίσουμε. Ο Κορωναίος, όπως όλοι οι αρνητές στράτευσης, γνωρίζει πως αυτή του η επιλογή δεν είναι παιχνιδάκι. Θα μπορούσε πολύ εύκολα να αποφύγει τη στράτευση στη «ζούλα», όπως είπατε και εσείς πριν. Νομίζω όμως, πως πιθανά τότε δε θα ασχολούσαστε και πολύ μαζί του, άλλωστε η πλειοψηφία των 35.000 ανυπότακτων είναι στα αζήτητα και διορθώστε με εάν κάνω λάθος. Διαλέγει όμως να σταθεί δημόσια έξω από και ενάντια στο στρατό. Όσο κι αν επιχειρείτε με τακτικισμούς να τον εμφανίζετε

σαν ένα πρόβλημα εντός του στρατού, ο Μάκης δεν υπήρξε ποτέ φαντάρος και ως εκ τούτου είναι αδιανόητο να τον δικάζει ένα στραποδικείο και ας λέτε εσείς ότι είστε ανεξάρτητη αρχή. Διαρκώς επικαλείστε τον στρατιωτικό κώδικα, στολές έχετε, τα πάντα είναι στρατιωτικά, άλλωστε βρισκόμαστε σε στρατιωτικό κτίριο.

Ο Κορωνάιος σπάει το μονοπώλιο του λόγου που θέλουν να έχουν οι στρατοκράτες για τον εαυτό τους. Οι στρατοκράτες θέλουν, για παράδειγμα, να παρουσιάζουν και να πείσουν πως οι φαντάροι στο Αφγανιστάν περνάνε τις γριούλες απέναντι και όχι πως φυλάνε τις φυτείες οπίου. Αλλά ο Κορωνάιος με τη στάση του ξεσκεπάζει τη λειτουργία του στρατού και γι' αυτό τον κυνηγάτε. Κατά μία έννοια λοιπόν, αυτό που δικάζεται σήμερα δεν είναι μόνο η πράξη της ανυποταξίας -όπως την ορίζετε εσείς- αλλά η γενικότερη στάση του. Μια στάση ζωής με βαθιά πολιτικά κίνητρα, η οποία τον διακατέχει και την οποία δε θα μπορούσε να παραβεί.

Για να τελειώσω θα ήθελα να τονίσω πως τα κίνητρα του Κορωνάιου είναι βαθύτατα πολιτικά. Αν ήθελε να επωφεληθεί σε ατομικό επίπεδο θα επέλεγε -όπως είπα και πριν- έναν τρόπο πιο μουλωχτό, όπως κάνουν τόσοι και τόσοι. Να λαδώσει κάποιον, να βάλει ένα βύσμα και λοιπά. Όμως έχει και νομικές συνέπειες, καλή ώρα η ποινή με την οποία απειλείται σήμερα, αλλά και διοικητικές. Φαντάζομαι θα γνωρίζετε καλύτερα από εμένα, ότι ήδη από τον Απρίλιο με κοινή υπουργική απόφαση του τότε υπουργού Οικονομικών Παπακωνσταντίνου και του τότε υπουργού Άμυνας Βενιζέλου, θεσπίστηκε το διοικητικό πρόστιμο των 6.000 ευρώ προς τους ανυπότακτους. Δηλαδή βλέπουμε πως υπάρχει μια στενή πίεση για αυτούς που αρνούνται τον στρατό. Δεν ξέρω για εσάς τι είναι τα 6.000 ευρώ, δεν ξέρω τους μισθούς σας, δεν ξέρω την οικονομική σας επιφάνεια, αλλά για έναν προλετάριο που πηγαίνει διαρκώς μεταξύ ανεργίας και επισφαλούς εργασίας, ένα τέτοιο χρέος προς την εφορία -με όλα τα παρελκόμενα που όλοι γνωρίζουμε- είναι δυσβάσταχτο.

Παρόλα αυτά, το βάρος το σηκώνει. Αυτό είναι, λοιπόν, το ποιόν του Γεράσιμου Κορωνάιου και το ποιόν των ολικών αρνητών στράτευσης. είτε είναι αναρχικοί/αντιεξουσιαστές είτε αριστεροί. Όσο κι αν σας κάνει εντύπωση έχουν υπάρξει

και αριστεροί ολικοί αρνητές στράτευσης, μάλιστα ένας συγκεκριμένα, Καρανίκας λέγεται, ήταν ο τελευταίος που φυλακίστηκε για την επιλογή του και ανήκει στον Συνασπισμό.

Όσες πολλές και αν είναι αυτές οι συνέπειες, εμείς θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε. Γιατί έχουμε κάποιες βαθιές πεποιθήσεις, έχουμε κάποιες αρχές, έχουμε την αλληλεγγύη μας και έχουμε τα οράματά μας για μια κοινωνία ισότητας, ελευθερίας, χωρίς εκμεταλλεύτριες τάξεις, χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο. Για ένα κόσμο χωρίς σύνορα, χωρίς πατρίδες, χωρίς έθνη, χωρίς πατριωτικά μίση και χωρίς στρατούς, πάνω απ' όλα.

Το να αθρώνετε σήμερα τον Γεράσιμο Κορωναίο θα ήταν κάτι το απίστευτο. Για να τον αθώωσετε θα έπρεπε πρώτα να παραιτηθείτε. Δεν πρόκειται να το κάνετε αυτό, θα τον καταδικάσετε, το ξέρουμε. Αλλά ο Κορωναίος είναι ήδη αθώος στη συνείδησή μας.

Εισαγγελέας: [...] εκτός από την καθαρή εκπλήρωση του καθήκοντος της στρατιωτικής θητείας, υπάρχει και η εναλλακτική κοινωνική θητεία. Ακριβώς για αυτούς που έχουν συγκεκριμένες ιδεολογικές και φιλοσοφικές πεποιθήσεις και η οποία δεν έχει επαφή με το στράτευμα [...] Ποια είναι η θέση του κατηγορούμενου πάνω σε αυτό;

Μάρτυρας: Όσον αφορά στον Κορωναίο, από τη στιγμή που επέλεξε να εμφανιστεί εδώ σήμερα, νομίζω πως είναι μια ερώτηση που πρέπει να την κάνετε στον ίδιο. Αν θέλετε μπορώ να σας απαντήσω εγώ για το πώς το φαντάζομαι, αλλά αυτό απέχει από τη θέση Κορωναίου.

Πρόεδρος: Ναι, απαντήστε.

Μάρτυρας: Οποιοσδήποτε άνθρωπος, όχι μόνο ο Κορωναίος, ο οποίος έχει μια κοινωνική ευαισθησία και ένα ταξικό κριτήριο και συμμετέχει στα κινήματα, προσφέρει ήδη κοινωνικά. Με έναν τρόπο που δε θα μπορούσε να το κάνει μέσα από μια διαδικασία που θα εποπτεύεται και πάλι από το υπουργείο Άμυνας.

Πρόεδρος: [...] ο κύριος Κορωνάιος δηλώνει αρνητής στράτευσης, σε κάθε περίπτωση είναι αντιρρησίας συνείδησης, σωστό δεν είναι αυτό;

Μάρτυρας: Υπάρχει μια διαφοροποίηση για εμάς, αλλά για την οικονομία της κουβέντας να δεχτώ τη διατύπωσή σας.

Πρόεδρος: Εν πάσει περιπτώσει, δε θέλει να πάει φαντάρος. [...] αν δηλώσει αντιρρησίας συνείδησης, δεν θα χρειαστεί να πάει σε κανένα τέτοιο κλειστό σύστημα -όπως το περιγράψατε-, ούτε όπλο να έχει, ούτε στολή να φορέσει, ούτε κουρεμένος να είναι, θα φοράει το σκουλαρίκι του, θα είναι όπως θέλει. Θα επιτελεί όμως κοινωνικό έργο. Βοηθώντας μια γριούλα, περνώντας την απέναντι. Ή οδηγώντας ένα ασθενοφόρο ή φυτεύοντας δεντράκια. Κάτι μπορεί να κάνει για το κοινωνικό σύνολο, ίσως δημιουργικό. [...] Δεν μπορεί να το κάνει αυτό μέσα από το πνεύμα των διατάξεων που προσφέρονται ως αντιρρησίας συνείδησης;

Μάρτυρας: Κατανοητή η ερώτηση του εισαγγελέα εξ' αρχής, κατανοητή και σε δεύτερο βαθμό από εσάς. Αν και πρέπει να το απαντήσει ο ίδιος, λέω ότι η οποιαδήποτε παραγωγή κοινωφελείας -ας την ονομάσουμε έτσι-, από τη στιγμή που εποπτεύεται από ένα τέτοιο θεσμό -όπως είναι το υπουργείο Εθνικής Αμύνης, αυτή τη στιγμή που μιλάμε-, όλα τα υπόλοιπα που μου είπατε είναι υποθετικά παραδείγματα. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε για αυτά εάν υπήρχε μια νομοθεσία που έλεγε, ότι αντί να μου έρθει χαρτί στην Γ' Λυκείου να πάω στη στρατολογία, να μου ερχόταν χαρτί που να με ρώταγε «θες να πας οδηγός σε ένα ασθενοφόρο;». Θα το συζητάγαμε τότε. Τώρα δεν μπορούμε, γιατί είναι υποθετικά τα όσα λέμε. Επίσης, έχω να πω ότι είναι πολύ εκδικητικό το πλαίσιο της εναλλακτικής θητείας. Καταρχήν απαγορεύει το συνδικαλισμό. Ο Κορωνάιος -ως εργάτης- πιστεύει πως και μέσα από εργατικές διεκδικήσεις μπορούμε να φτάσουμε σε καλύτερες θέσεις για το προλεταριάτο. Γιατί να κάτσει να το απεμπολήσει αυτό, που είναι ζήτημα κατακτήσεων; Για ποιόν και γιατί; Θεωρώ ότι ο Μάκης ήδη προσφέρει κοινωνικά. Προσφέρει στο έργο της κοινωνικής απελευθέρωσης, την απελευθέρωση της κοινωνίας από τα δεσμά των εκμεταλλευτριών τάξεων και αυτό είναι πολύ μεγάλη προσφορά.

Πρόεδρος: Θα ήθελα να καταλάβω τη διαφορά μεταξύ ολικού αρνητή στρατεύσης και αντιρρησία συνείδησης.

Μάρτυρας: Στους χώρους μας ο αντιρρησίας συνείδησης είναι αυτός που δε δέχεται να στρατευθεί, αλλά δέχεται -για τους δικούς του λόγους- να υπηρετήσει κοινωνική θητεία. Ο ολικός αρνητής στρατεύσης δεν επιθυμεί να έχει καμία σχέση με κανένος είδους υποχρέωση απέναντι σε κράτος, έθνος, πατρίδα. Παρόλο που αντιλαμβάνεται καθημερινά πως βιώνει τέτοιους εκβιασμούς και τέτοιες αντιφάσεις, βρισκόμενος μέσα σε ένα καπιταλιστικό σύστημα κυριαρχίας. Το αντιλαμβάνεται, αλλά δε θα ήθελε να βρίσκεται. Ζούμε κάποιες αντιφάσεις, αλλά θα τις λύσουμε. Αργά ή γρήγορα θα τις λύσουμε...

Μαρτυρία Δεύτερη

σύντροφος από την Πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στράτευσης, Αθήνα

Με τον Γεράσιμο Κορωναίο δεν είμαστε φίλοι. Με την έννοια ότι δεν γεννηθήκαμε στην ίδια γειτονιά, δεν είμαστε φίλοι από παιδιά, δεν πήγαμε μαζί σχολείο, δεν ήμασταν μαζί στο πανεπιστήμιο, δεν έχουμε κάνει διακοπές μαζί και φυσικά δεν έχουμε κάνει μαζί φαντάροι... Τον γνωρίζω από την πολύχρονη δράση του στο αντιμιλιταριστικό κίνημα καθώς και σε άλλους κοινωνικούς αγώνες οι οποίοι αποτέλεσαν πεδίο συνάντησης για μας. Αναγνωρίζοντας λοιπόν τόσο τη συνεπή παρουσία και δράση του μέσα στα κινήματα όσο και τον ακέραιο χαρακτήρα του, θεώρησα σημαντικό να έρθω να καταθέσω σήμερα για την υπεράσπιση του ίδιου αλλά και για την υπεράσπιση του ίδιου του προτάγματος της ολικής άρνησης στράτευσης, που όπως είπε και ο προηγούμενος μάρτυρας έχει βαθιά ριζώματα στην ιστορία τόσο τη σύγχρονη όσο και την παλαιότερη, στην Ελλάδα αλλά και διεθνώς. Θεωρώ λοιπόν πως για να γίνει κατανοητή αυτή η στάση ενός ολικού αρνητή στράτευσης σαν τον Κορωναίο πρέπει να ανατρέξουμε στην Ιστορία. Και αν όχι στην ιστορία ολόκληρης της ανθρωπότητας η οποία μετράει πάρα πολλούς πολέμους με ακόμα περισσότερα θύματα, σίγουρα πρέπει να επικεντρώσουμε στην ιστορία της Ελλάδας και πιο συγκεκριμένα στη δράση του Ελληνικού Στρατού (Ε.Σ.) από την ίδρυση του ελληνικού κράτους, δηλαδή από το 1830 και μετά. Θα προσπαθήσω λοιπόν να κάνω κάτι τέτοιο σύντομα, προσπαθώντας παράλληλα να αποδομήσω κάποιους μύθους-στερεότυπα που έχουν καλλιεργηθεί μέσα στα χρόνια σε σχέση με τη φύση του μηχανισμού αυτού.

Κάνοντας λοιπόν μια διαγώνια ανάγνωση της ιστορίας, σταματάμε αρχικά στο 1919 όταν ο πρωθυπουργός της Ελλάδας Ελευθέριος Βενιζέλος, έπειτα από παρότρυνση του γάλλου ομολόγου του Κλεμανσώ, δέχεται να συμβάλλει η Ελλάδα στην εκστρατεία ενάντια στην επανάσταση των αγροτών και των εργατών στην Ουκρανία στέλνοντας χιλιάδες φαντάρους στο μέτωπο. Δεύτερος σταθμός, η μικρασιατική εκστρατεία το 1919-1922. Αυτός ο εθνικός σκοπός για την πραγμάτωση της μεγάλης εθνικής φαντασίωσης, της Ελλάδας των τριών ηπείρων και των πέντε θαλασσών. Αυτή η εκστρατεία που άφησε πίσω της χιλιάδες νεκρούς προλετάριους και καταγεγραμμένες, πολλές θηριωδίες

και εγκλήματα πολέμου. Η εκστρατεία κατά την οποία ο Ε.Σ. στις πόλεις που “απελευθέρωσε” λεηλατούσε και βίαζε. Ο τρίτος σταθμός είναι η συμμετοχή του Ε.Σ. στην εκστρατεία στην Κορέα το 1950. Σε έναν πάρα πολύ σκληρό πόλεμο που μετρά περίπου 4,5 εκατομμύρια νεκρούς. Κάπως έτσι ο μύθος που θέλει τον Ε.Σ. να είναι μόνο αμυνόμενος, καταρρίπεται. Ο Ε.Σ. έχει υπάρξει και επιθετικός και επεκτατικός.

Αναζητώντας τώρα στοιχεία μέσα στην ιστορία, ανάμεσα σε τόνους προπαγάνδας από πλευράς του επίσημου κράτους και του στρατού, για το κατά πόσο στέκει ο ισχυρισμός ότι ο Ε.Σ. φυλάει τα σύνορα, θα βρούμε πολλές στιγμές όπου ο Ε.Σ. έχει στρέψει τις κάννες των όπλων του και προς το εσωτερικό της χώρας:

- η καταστολή των εξεγέρσεων των μεταλλωρύχων του Λαυρίου το 1896 και το 1906 έγινε από τον Ε.Σ.,
- οι δολοφονίες των κολίγων του Κιλελέρ, του Τσουλάρ και της Λάρισας το 1910 έγιναν από τον Ε.Σ.,
- η κατάπιξη της απεργίας των εργατών στα μεταλλεία της Σερίφου το 1916 έγινε από τον Ε.Σ.,
- η σφαγή των εργατών στη Θεσσαλονίκη το Μάη του 1936 έγινε από τον Ε.Σ.,
- η αιματοβαμμένη κατάπιξη της εξέγερσης της 17ης Νοέμβρη 1973 έγινε από τον Ε.Σ.

Στα παραπάνω προστίθενται:

- η δικτατορία του στρατηγού Πάγκαλου 1925-1926,
- η δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά, ανώτατου αξιωματικού του ελληνικού στρατού, 1936-1941,
- η χούντα των συνταγματαρχών 1967-1974 και βέβαια
- η “σωφρονιστική αναμόρφωση” στα στρατόπεδα της Μακρονήσου, της Ικαρίας, του Αη Στράτη, της Ανάφης, της Γυάρου.

Όποτε λοιπόν έχει χρειαστεί, ο Ε.Σ. έχει αφήσει τη φύλαξη των εθνικών συνόρων για να διαφυλάξει τα σύνορα της αστικής τάξης.

Ας εξετάσουμε τώρα κατά πόσο ο Ε.Σ. είναι απελευθερωτικός. Όλα τα βέλη της κυρίαρχης προπαγάνδας δείχνουν σ' ένα κεφάλαιο του βιβλίου της ιστορίας. Σ' αυτό του έπους του 1940, όπου οι Έλληνες, από κοινού, βροντοφώναξαν όχι στον κατακτητή και τον έτρεψαν σε φυγή. Το “Έπος του 40”, ήταν ένας λαϊκός αντιφασιστικός ξεσηκωμός έπειτα από τέσσερα χρόνια αυταρχικής και βίαιης επιβολής του Μεταξικού καθεστώτος και σίγουρα μια απάντηση στην ναζιστική απειλή. Αυτόν τον αγώνα μάλιστα, η φυσική ηγεσία του Ε.Σ. τον σαμποτάρισε καθώς τα συμφέροντά της ταυτίζονταν με αυτά των επιτιθεμένων. Χαρακτηριστικό του ισχυρισμού αυτού, είναι πως η κυβέρνηση των δοσίλογων που εγκαθιδρύθηκε κατά τη διάρκεια της κατοχής δεν επανδρώθηκε ούτε από πολιτικούς ούτε από δικηγόρους ούτε από γιατρούς αλλά από στρατιωτικούς...

Επίσης ο Ε.Σ. έχει επέμβει σε περιοχές όπως αυτή της Ηπείρου στα Γιάννενα και στην Αν. Θράκη όπου το χριστιανικό στοιχείο, ή ακόμα σε περιπτώσεις που το ελληνόφωνο στοιχείο, ήταν μειοψηφία. Οι επεμβάσεις αυτές φυσικά, είχαν τον χαρακτήρα εθνοκάθαρσης, δηλαδή περιορισμό αν όχι αφανισμό ολόκληρων πληθυσμιακών κομματιών.

Άρα διερωτάται κανείς: Τι ακριβώς απελευθέρωσε ο Ε.Σ.; Τι ακριβώς προασπίστηκε;

Μια άλλη έκφραση της δράσης του Ε.Σ. είναι αυτή που του αποδίδει τον ρόλο του “ειρηνευτικού σώματος κατοχής”.

Η Ελλάδα έχει πάρει μέρος στις “ειρηνευτικές εκστρατείες” στην Ρουάντα, στην Σομαλία, στο Κόσσοβο, στην Αλβανία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, έχει παραχωρήσει τις στρατιωτικές της υποδομές για τις επιθέσεις στον Περσικό Κόλπο και φτάνει μέχρι το σημείο να συνάψει στρατιωτικές συμφωνίες-συμμαχίες, με το Ισραήλ. Το πλέον στρατιωτικοποιημένο και κοινωνικά απονομιμοποιημένο κράτος που εδώ και εξήντα χρόνια μακελεύει έναν ολόκληρο λαό. Στον στρατό αυτού του κράτους παραχωρεί τον εναέριο χώρο του για ασκήσεις για την επικείμενη επίθεση στο Ιράν μιας και το έδαφος του προσομοιάζει αυτό της Ελλάδας. Έτσι καινούρια ερωτήματα γεννιούνται:

Πώς προωθείται “η υπόθεση της ειρήνης” με αυτόν τον τρόπο;

Για όλα αυτά, ο Ε.Σ., όντας φορέας αλλά και συνεχιστής της ιστορίας του, δεν έχει πάρει ξεκάθαρη θέση. Δεν έχει αποκηρύξει επίσημα καμία ωχρά κηλίδα της ιστορίας του. Αντιθέτως, την παραχαράσσει, αποκρύπτοντας στοιχεία, κεντροβαρίζοντας σε αυτά που προωθούν και αναδεικνύουν άλλα περιεχόμενα, ανακηρύσσοντας εαυτό “προστάτη της ειρήνης, του έθνους και της δημοκρατίας”.

Την ίδια στιγμή οι βατραχάνθρωποι στην παρέλαση της 25ης Μαρτίου 2010 στην Αθήνα, φωνάζουν, εν είδει εθνοχούλιγκαν, συνθήματα κατά των αλβανών και οι ευέλπιδες τραγουδούν Απριλιανά τραγούδια στις 17 Νοέμβρη 2011.

Με τέτοιο βεβαρημένο ιστορικό, έχοντας δει πως έχει λειτουργήσει ο Ε.Σ. μέχρι σήμερα, ερχόμαστε στο τώρα. Στην οξυμένη συνθήκη της οικονομικής και συστημικής κρίσης που το κράτος και το κεφάλαιο εντείνουν την επίθεση τους στον κόσμο της εργασίας και γενικά στους «από κάτω» ενώ παράλληλα αναπτύσσεται ένα ανυπάκουο κοινωνικό ρεύμα που έχει αντιληφθεί το σπάσιμο των κοινωνικών συμβολαίων του παρελθόντος.

Μέσα σε αυτήν την κοινωνική συνθήκη, δεν μπορεί κανείς να μην είναι καχύποπτος για τον ρόλο που μπορεί να κληθεί να επιτελέσει ο Ε.Σ. Είτε ως απεργοσπαστικός μηχανισμός όπως έκανε το 1991 στην απεργία των οδηγών της ΕΑΣ και όπως έχει κάνει αρκετές φορές στο ζήτημα της αποκομιδής των σκουπιδιών, είτε ως εγγυητής της αστικής ομαλότητας όπως έκανε πρόσφατα ο ομόλογός του στην λαϊκή εξέγερση της Αιγύπτου και όπως δείχνει να προετοιμάζεται με ασκήσεις κατάπνιξης εξεγέρσεων (Άσκηση «Καλλίμαχος», Φλεβάρης 2011 στο Κιλκίς).

Έρχεστε λοιπόν εσείς, και επικαλούμενοι τους νόμους σας, κατηγορείτε και πιθανόν να καταδικάσετε τον Κορωναίο γιατί αρνείται να ανταποκριθεί στο “καθήκον του” ως “Έλληνας υπήκοος”. Ένας άνθρωπος όμως, που αναγινώσκει την ιστορία από την οπτική γωνία που προσπαθώ τόση ώρα να σας καταθέσω, που θεωρεί τους διαχωρισμούς των ανθρώπων με βάση

την εθνική ταυτότητα, το χρώμα και τη θρησκεία πλαστούς, που μάχεται καθημερινά ενάντια στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ενάντια στις φυλετικές διακρίσεις και το ρατσισμό, ενάντια στις διακρίσεις με βάση το φύλο. Ένας άνθρωπος που είναι χρόνια ενεργός μέσα στο αντιμilitarιστικό κίνημα, που εκτίθεται δημόσια και επώνυμα για τις επιλογές του, δεν μπορεί να βιώσει αλλιώς παρά ως βαθιά αντίφαση, ως εσωτερική σύγκρουση και συνειδησιακή διαπάλη με υπαρξιακές προεκτάσεις την ανταπόκριση σε αυτό το κάλεσμα. Σε ένα κάλεσμα που τον καλεί να εκπαιδευτεί είτε για να σκοτώνει κατ' εντολήν και άκριτα ανθρώπους άοπλους της ίδιας κοινωνικής τάξης με τον ίδιο αλλά που ζουν σε άλλη χώρα ή να υπονομεύσει τους αγώνες του ίδιου, των συναδέλφων του, των γειτόνων του, της οικογένειάς του κ.ο.κ., σιγκώνοντας ακόμα και όπλο απέναντί τους.

Η στάση της ολικής άρνησης στράτευσης είναι μια πολιτική επιλογή που αποτελεί συνέχεια μιας μακράς παράδοσης αντιμilitarιστικών και διεθνιστικών αγώνων και η οποία δεν μπορεί να ερμηνευτεί ξεκομμένη από αυτό που συντελείται τώρα κοινωνικά. Προκύπτει ως ηθική επιταγή ενάντια στην κουλτούρα του πολέμου, άρα κουλτούρα της βαρβαρότητας και του θανάτου, ενάντια στο πισωγύρισμα των κοινωνιών.

Μαρτυρία Τρίτη

σύντροφος από το Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών - Μηχανικών - Τεχνολόγων - Γεωλόγων - Σχεδιαστών, Πάτρα

Πρόεδρος: Είστε φίλος του; ... (σ.σ: φίλος του Γεράσιμου Κορωναίου)

Μάρτυρας: Όχι φίλος με την έννοια την προσωπική, τον έχω γνωρίσει μέσα στους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες εδώ και μια δεκαετία. Η γνωριμία μου με τον Μάκη με έχει οδηγήσει στο να συμπεράνω πως είναι ένα πολιτικό πρόσωπο, ένας πολιτικός χαρακτήρας που συμμετείχε ανελλιπώς -όσο τον ξέρω εγώ τουλάχιστον- και συνεπέστατα σε όλους τους πολιτικούς και κοινωνικούς αγώνες που γίνονται στην ευρύτερη περιοχή της Πάτρας. Έχει βρεθεί -όσο βέβαια κι ο ίδιος μπορούσε- στο πλάι όλων των καταπιεσμένων. Βρίσκονταν κοντά στους μετανάστες όταν αυτοί είχαν πρόβλημα για να τους στηρίξει με αισθήματα αλληλεγγύης. Βρίσκονταν δίπλα στους εργατικούς αγώνες κάθε φορά που αυτό χρειαζόταν. Εγώ, μάλιστα, που συμμετέχω και σε ένα σωματείο, σας ενημερώνω πως ο Μάκης ήταν πάντοτε δίπλα μας όταν αυτό χρειαζόταν, όπως στην περιφρούρηση μιας απεργίας μας κατά τη διάρκεια της οποίας εκδηλώθηκε αμέτρητη εργοδοτική τρομοκρατία. Ο Μάκης ήταν εκεί, μαζί μας για να βοηθήσει. Δεν θα μπορούσε βέβαια να λείπει αφού ο ίδιος έδινε το “παρών” σε ποικίλες πτυχές της πολιτικής ζωής και των κοινωνικών αγώνων της Πάτρας. Ο Μάκης συμμετείχε κυρίως σε πολιτικές συνελεύσεις του αναρχικού – αντιεξουσιαστικού χώρου, γεγονός που -όπως φαντάζομαι- θα πρέπει να γνωρίζετε. Συνεπώς, από τα παραπάνω, είναι σαφές για μένα πως ο Μάκης έχει πολιτικά πάρει μια θέση, έχει κάνει μια συνειδητή πολιτική επιλογή. Δεν είναι ότι γεννήθηκε προλετάριος και ότι δεν είχε λεφτά οι κρίσιμοι παράγοντες που τον οδήγησαν στο να πάρει την συγκεκριμένη πολιτική θέση. Πέρα από το ότι ο Μάκης είναι ούτως ή άλλως προλετάριος, αφού δε μιλάμε για κανέναν από εμάς που να έχει άπλετο χρήμα, ο Μάκης έχει πάρει κι από μόνος του μια συνειδητή θέση. Στον ταξικό και κοινωνικό πόλεμο που συμβαίνει αυτή τη στιγμή, σε έναν πόλεμο χαμηλής έντασης αλλά υπαρκτό, σε έναν πόλεμο που υπό τις παρούσες συνθήκες κρίσης προφανώς και θα λάβει αυξητική ένταση, ο Μάκης έχει πάρει θέση και δεν θα μπορούσε αυτή η θέση του να του επιτρέψει να πάει στον στρατό.

Για παράδειγμα, έχουμε αυτή την στιγμή μια μεγάλη αφγανική κοινότητα που

βρίσκεται στην Πάτρα γιατί η πόλη έχει ένα σημαντικό λιμάνι από το οποίο τα μέλη της κοινότητας, οι πρόσφυγες κι οι μετανάστες, θέλουν να περάσουν προς τη δυτική Ευρώπη για να μπορέσουν ουσιαστικά να επιβιώσουν. Γιατί; Γιατί έχουν πόλεμο στη χώρα τους. Ποιός κάνει αυτόν τον πόλεμο? Το σίγουρο είναι πως δεν τον κάνουμε εμείς. Εσείς τον κάνετε. Εσείς, όχι προφανώς προσωπικά, αλλά ο ελληνικός στρατός που συμμετέχει σε αυτό τον πόλεμο. Δεν θα μπορούσε κανείς αλληλέγγυος στους αφγανούς μετανάστες, από τη μια να στέκεται δίπλα τους και να τους βοηθά στην σκληρή καθημερινότητά τους και από την άλλη να κατατάσσεται στις τάξεις του στρατού, την στιγμή μάλιστα που ο ίδιος ο ελληνικός στρατός έχει διώξει αυτούς τους μετανάστες από τα μέρη τους.

Θα σας φέρω ένα άλλο παράδειγμα. Ας υποθέσουμε πως εκδηλώνεται μια απεργία στη Vinci (είναι μια εταιρεία της κοινοπραξίας που φτιάχνει την «Ολύμπια Οδό» που περνάει και από την Πάτρα). Στην απεργία ξεδιπλώνεται εργοδοτική τρομοκρατία με αποτέλεσμα ο Μάκης να θέτει τον εαυτό του στο πλευρό των εργαζομένων και να εκφράζει την αμέριστη συμπαράστασή του προς τους απεργούς. Ταυτόχρονα εκδηλώνεται μια απεργία σκουπιδιάρηδων κι ο Μάκης συμπαραστέκεται και σε αυτούς. Πώς θα μπορούσε ο ίδιος μετά να πάει φαντάρος και να κάνει τον απεργοσπάστη; Πρόκειται για μια κατάσταση θέσης-αντίθεσης, που δεν του επιτρέπει...

Πρόεδρος: Δεν πήγε τελικά ο στρατός να μαζέψει τα σκουπίδια.

Μάρτυρας: Ναι δεν πήγε, γιατί τελικά δεν χρειάστηκε. Το κράτος έχει στο οπλοστάσιό του διάφορους άλλους τρόπους και μηχανισμούς για να καθυποτάξει τους εργατικούς αγώνες, αλλά αν χρειαζόταν θα πήγαινε.

Πρόεδρος: Αυτό γιατί το δέχεστε σαν δεδομένο...;

Μάρτυρας: Εντάξει, θέλετε να περάσετε με την πολύ συμπαθή παρουσία σας -σας παρακολουθώ βλέπετε με μεγάλη προσοχή- θέλετε να περάσετε σε αυτή τη δίκη ένα διαφορετικό πρόσωπο. Ότι, να, «ξέρετε... υπάρχει κατανόηση», ότι... «ο στρατός δεν είναι όπως ήταν το '67-'74», επιτρέψτε μου όμως, μια

χαρά θα το «φάει» το 18μηνο ο Μάκης... [...] Γιατί είμαστε σε διαφορετική ταξική θέση. Και ο Μάκης είναι σε διαφορετική θέση από εσάς και εμείς οι δύο είμαστε σε διαφορετική θέση, δεν το λέω προσωπικά. Εγώ κάνω απεργία για να πάρω τα λεφτά που μου χρωστάνε από τον Ιούνιο, εσείς έχετε τη δυνατότητα να αποφασίζετε ως δικαστική εξουσία μόνος σας τις αυξήσεις σας, [...] , τέλος πάντων μια παρέμβαση ήταν μόνο για να πω το κατά πόσο υπάρχει «αλληλοκατανόηση», γιατί η θέση του καθενός δημιουργεί και την ανάλογη στάση. [...]

Ο Μάκης έχει πάρει θέση απέναντι σε αυτόν τον μηχανισμό που λέγεται στρατός. Κι έχοντας πάρει θέση σε αυτό τον πόλεμο, δεν μπορεί να πάει ουσιαστικά στον στρατό του εχθρού. Είναι δεδομένο. Κι αυτό είναι κάτι που έχει κόστος...

Πρόεδρος: Πείτε μας κάτι, γιατί θεωρείτε πως ο Γεράσιμος δεν επέλεξε να υπηρετήσει εναλλακτική θητεία, μια επιλογή δίχως αυτό το κόστος;

Μάρτυρας: Αυτό το ζήτημα για την εναλλακτική θητεία είναι μεγάλη κουβέντα αν θέλετε να το συζητήσουμε. Τέλος πάντων, ο Μάκης έρχεται εδώ πέρα να υπερασπιστεί αυτή τη θέση του. Και αυτή η δίκη εδώ πέρα, είτε το θέλετε είτε όχι, εγώ τουλάχιστον όπως το εκτιμώ, είναι μία πολιτική δίκη μετά από μια πολιτική δίωξη. Είναι πολιτικότερη η δίωξη. Δεν διώκεται γιατί υπάρχει ένας κανονισμός, ένας νόμος ο οποίος υπαγορεύει ότι πρέπει να πας στρατό. Η ένταση της δίκης, ότι δηλαδή υπάρχει έξω από τη δικαστική αίθουσα εδώ το μεγάλο μέρος της αστυνομικής δύναμης Ιωαννίνων, το γεγονός ότι η δίκη κρατάει τόσο πολύ ώρα, το γεγονός ότι ο Μάκης είχε επισκέψεις από στρατονομία, αστυνομία που συνοδεύονταν με απειλές πως θα αρχίσουν να «σκάνε» και τα «εξαχίλιαρα» για την οικονομική του εξόντωση, γιατί προφανώς δεν φτάνει μόνο η ψυχολογική του εξόντωση. Όλη αυτή η συνθήκη υποδεικνύει πως η δίκη είναι πολιτική και πως η εμμονή των μηχανισμών στη δίωξη του Μάκη εκπορεύεται από την συνειδητή στάση του, την άρνησή του απέναντι στον στρατό.

Εισαγγελέας: Μια απορία κύριε πρόεδρε που μου γεννήθηκε σε επίπεδο

ιδεολογικό. Σε σχέση με τη βία -εν γένει- ποια είναι η δική του θέση; Κατ' αρχήν κατά τη στρατιωτική θητεία, ο στρατός ως ένας μηχανισμός βίας αυτό έχει ξεκαθαρίσει. Με τη βία εν γένει ποια είναι η θέση του;

Μάρτυρας: Γι' αυτό θα ρωτήσετε τον ίδιο. Να σας πω εγώ πως το φαντάζομαι. Δεν θεωρούμε τους εαυτούς μας ως «φιλειρηνιστές». Η βία υπάρχει στην κοινωνία και την ασκεί το κράτος. Η ίδια η γέννηση και η διατήρηση του κράτους είναι βία. Το γεγονός ότι ο Μάκης είναι εδώ είναι βία. Δεν ήρθε εδώ με τη θέλησή του. Βία επίσης είναι το γεγονός ότι είναι άνεργος και κάνει δουλειές από εδώ κι από εκεί ή φτιάχνει κοσμήματα για να επιβιώσει. Βία είναι αυτό που νιώθουμε καθημερινά όλοι μας και υπό τις παρούσες συνθήκες κρίσης ολοένα και αυξάνεται για κομμάτια της κοινωνίας. Αυτό είναι βία. Επομένως, αυτή τη βία εισπράττουμε εμείς και προφανώς οποιοσδήποτε άνθρωπος έχει πάρει θέση σε αυτό τον κοινωνικό/ταξικό πόλεμο που διεξάγεται. Από τη στιγμή όμως που κάποιος θα έχει τη δυνατότητα και θα αποφασίσει να περάσει στην απέναντη για να χτίσει ένα δικαιότερο κόσμο, προφανώς και θα ασκήσει και βία. Δεν είμαστε Γκάντι ούτε πάμε με το σταυρό στο χέρι. Αλλά στο σημείο αυτό να σας κάνω μία αναγκαία διευκρίνιση. Αυτή είναι αντιβία. Δεν είναι πρωτογενής βία. Πρωτογενής βία είναι η βία του συστήματος, αυτή που όλοι οι «από κάτω», όλοι οι καταπιεσμένοι δέχονται στην πλάτη τους. Προφανώς δεν είμαστε οπαδοί της βίας αλλά αν άλλαζε ο κόσμος με προσευχές, κι εγώ που είμαι άθεος, θα προσευχόμουν... Η ιστορία όμως έχει δείξει ότι δυστυχώς ο κόσμος δεν αλλάζει με προσευχές...

Απολογία Γεράσιμου Κορωναίου

Πρόεδρος: Λοιπόν, για να δούμε λίγο την ανυποταξία, από τον Ιανουάριο του 2009 μέχρι 16/07 του 2011... Λοιπόν, για πείτε μας για ποιό λόγο βρισκόμαστε εδώ σήμερα.

Κορωναίος: Η παρουσία μου σήμερα σε αυτή την αίθουσα είναι επακόλουθο της επιλογής μου να αρνηθώ δημόσια και ολοκληρωτικά τη συμμετοχή μου στο θεσμό του στρατού τον Οκτώβριο του 2009. Για εσάς σήμερα μπορεί να είναι απλά μια δίωξη ενός ακόμα ανυπότακτου, αλλά για εμένα και για το πλήθος των αλληλέγγυων και των συντρόφων που βρισκόμαστε εδώ σήμερα πρόκειται για τη δίωξη ενός αναρχικού ολικού αρνητή στράτευσης. Μια δίωξη μέσα στο γενικευμένο πλαίσιο καταστολής απέναντι στις κάθε λογής αρνήσεις που προκύπτουν “από τα κάτω”.

Σας διαβεβαιώνω πως αν ήμουν απλά ανυπότακτος δεν θα παρουσιαζόμουν εδώ σήμερα, αλλά είναι το βάρος της πολιτικής μου επιλογής και η αναγκαιότητα προώθησης του προτάγματος της ολικής άρνησης στράτευσης που μου υπαγόρευσαν πως ακόμα και μία δίκη μπορεί να αποτελέσει πεδίο για την προώθηση του αντιμιλιταριστικού λόγου και της άρνησης στο χακί εκβιασμό και ακόμα ότι με την αλληλεγγύη μπορούμε να σταθούμε απέναντι σε οποιοδήποτε μηχανισμό καταστολής και τιμωρίας, αφού δεν πρόκειται για κάτι που αφορά τον καθένα ξεχωριστά αλλά όλους μαζί.

Επειδή πριν σας άκουσα να λέτε για το θέμα των δικαιωμάτων, της αντίρρησης συνείδησης...

Μιλώντας για την ολική άρνηση στράτευσης, κάνω αναφορά περί επιλογής και όχι δικαιώματος. Αυτό γίνεται διότι δεν αναγνωρίζω πως στην αστική δημοκρατία και τον καπιταλισμό υπάρχουν δικαιώματα, ξεκινώντας με βάση πως το αδιαμφισβήτητο δικαίωμα του ανθρώπου για ελευθερία μας το έχουν αφαιρέσει πριν ακόμα γεννηθούμε. Και είναι αυτός ο λόγος που μας κάνει να πάρουμε όλες αυτές τις επιλογές που θα μας οδηγήσουν σε μια απελευθερωτική προοπτική.

Από τη στιγμή που αντιλήφθηκα τη θέση μου σε αυτήν την κοινωνία, που είναι από τη μεριά των προλετάρων, που βάλλονται από την αστική τάξη με σκοπό την όλο και μεγαλύτερη κερδοφορία του κεφαλαίου μέσα από την υποδούλωση, τον τρόπο και τον έλεγχο, προσπάθησα και ακόμα προσπαθώ να δημιουργήσω όλο και περισσότερα ρήγματα που θα επιφέρουν την καταστροφή αυτού του οικοδομήματος. Φυσικά, όλη αυτή η δράση δεν είναι ατομική: συμμετέχω σε δομές του κινήματος μέσα από τις τάξεις των καταπιεσμένων και μαζί με αυτούς ή με όσους έχουν αντιληφθεί τη θέση τους στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο πιο ξεκάθαρα.

Πρόεδρος: Πως το είπατε αυτό το τελευταίο? Δεν είμαι μόνος μου λέτε...

Κορωνάιος: Φυσικά, όλη αυτή η δράση δεν είναι ατομική, αλλά μέσα από τις τάξεις των καταπιεσμένων και μαζί με αυτούς ή με όσους έχουν αντιληφθεί τη θέση τους στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο πιο ξεκάθαρα.

Πρόεδρος: Είπατε κάτι για κίνημα...

Κορωνάιος: Συμμετέχω στις διαδικασίες του κινήματος, σε διάφορες εκφράσεις του όπως το αντιμιλιταριστικό κίνημα, το κίνημα ενάντια στην επιβολή των νέων μέτρων, στο αντιπολεμικό, ενάντια στην εκπαίδευση, σε όποιες πτυχές της καθημερινότητας βάλλομαι και μπορώ να αντισταθώ.

Έκλεισα πριν με την αναφορά μου στον κοινωνικό-ταξικό πόλεμο. Δεν με διακατέχουν φιλειρηνικά αισθήματα. Υπάρχει πόλεμος αλλά όχι αυτός που προσπαθείτε να πείσετε την κοινωνία σε διάφορες ιστορικές φάσεις, κάθε φορά ανάλογα με τα συμφέροντα σας, και αυτός είναι ο κοινωνικός-ταξικός πόλεμος. Βιώνω καθημερινά τις συνέπειες αυτού του πολέμου μέσα από την μισθωτή σκλαβιά και τον αγώνα για επιβίωση, μέσα από εργατικά ατυχήματα και εκβιασμούς της εργοδοσίας, μέσα από την καταστολή και ποινικοποίηση των κοινωνικών και ταξικών αγώνων. Αλλά και μέσα από την συμμετοχή σε δομές αυτοοργάνωσης, σε πράξεις αντίστασης και επίθεσης και στη δημιουργία καταστάσεων αλληλεγγύης. Οπότε, οποιαδήποτε συμμετοχή μου σε αυτό που ορίζω ως εχθρό: αστική τάξη, κράτος, θεσμούς, στρατό, σημαίνει

προδοσία προς την ίδια τη δράση μου, τις ιδέες μου και την ιστορία της οποίας νοιώθω φορέας.

Ιδιαίτερος σήμερα που οι αξίες του καπιταλισμού και της δημοκρατίας τίθενται υπό αμφισβήτηση, που οι κοινωνικές αντιθέσεις οξύνονται και δημιουργούν κινήματα αντίστασης και ανυπακοής στον αντίποδα ενός εκδικητικού συστήματος, που έχει σκοπό να τις εμποδίσει μέσα από δίκες ατόμων που αντιστέκονται στα χαράτσια και άλλου είδους έκτακτα μέτρα, το σπάσιμο καταλήψεων σε δημόσιους οργανισμούς, την στοχοποίηση πολιτικών χώρων κ.α., μπουλιάζοντας τη συνείδηση του κόσμου για κινήσεις εθνικής ενότητας και σωτηρίας, είναι ο καιρός που οι αρνήσεις μας αυτές πρέπει να πυκνώσουν και αλληλέγγυα ο ένας με τον άλλον να δημιουργήσουμε τις δομές αυτές που θα αποτελέσουν ανάχωμα στην επίθεση κράτους και κεφαλαίου και θα καταδείξουν έναν άλλο τρόπο ζωής, που θα φέρει όλα αυτά τα απαραίτητα εργαλεία για την ανατροπή του συστήματος.

Εφάμιλλο αυτής της κατάστασης που διέρχονται αυτή την στιγμή το κράτος και το κεφάλαιο είναι το να ενδυναμώνονται και να μπαίνουν δυναμικά στο προσκήνιο οι πιο αντιδραστικοί μηχανισμοί τους και να εμφυσούνται στην κοινωνία οι βασικές αξίες που τα συντηρούν.

Κάνω μια διευκρίνιση: δεν θεωρώ τον ελληνικό στρατό διαφορετικό από τον τούρκικο ή τον αμερικάνικο. Όπως και το κράτος το ελληνικό από οποιοδήποτε κράτος.

Παραδείγματος χάρι, η Αίγυπτος, ένα πολύ πρόσφατο παράδειγμα: Βίαιες εξεγέρσεις, επανάσταση, τελικά, ο στρατός στη εξουσία.

Τίποτα δεν μου διασφαλίζει ότι και ο ελληνικός στρατός δεν θα καλεστεί να αναλάβει παρόμοιο ρόλο εφόσον χρειαστεί να διατηρήσει τις δομές της εξουσίας.

Πρόεδρος: Πολύ πιθανόν.

Κορωνάιος: Για να το λέτε εσείς κάτι καλύτερα θα ξέρετε!

Σε τοπικό επίπεδο βλέπουμε να επαναφέρεται το ζήτημα περί αύξησης της θητείας σε μια δύσκολη περίοδο. Βλέπουμε να υπάρχει το εκδικητικό πρόστιμο των 6000 ευρώ σε όσους αντιστέκονται και σε όσους επιλέγουν την ανυποταξία, δίνοντας έτσι στον χαρακτήρα του στρατού ρόλο ρυθμιστή οικονομικών θεμάτων, το 2011.

Σήμερα αν πούμε μια αύξηση της θητείας θα ήταν...

Πρόεδρος: Για να μειωθεί η ανεργία...

Κορωνάιος: Φυσικά, για να μειωθούν οι δείκτες της ανεργίας για κάποιο διάστημα. Ή το πρόστιμο των 6000 ευρώ δείχνει ότι ο στρατός χαράσσει το δρόμο για την επιβολή ποινών οικονομικών, που είναι διοικητικές.

Πρόεδρος: Πρόκειται για χρηματοποίηση.

Κορωνάιος: Οπότε, βλέπουμε τον στρατό να μπαίνει σε ένα ρόλο είσπραξης χρημάτων. Και βάζω την εκδικητικότητα και τον κατασταλτικό χαρακτήρα αυτού του προστίμου στο επίπεδο ότι σήμερα ένας νεαρός προλετάριος, που στην καλύτερη περίπτωση μπορεί να βρει μια δουλειά της τάξης των 400 ευρώ, υπάρχει σκοπός προληπτικής καταστολής των αρνήσεων μέσω του οικονομικού στραγγαλισμού.

Κλείνοντας την απολογία μου θέλω να πω ότι αντιστεκόμενοι απέναντι σε όλους τους μηχανισμούς της κυριαρχίας και στο βάρβαρο και δυσοίονο μέλλον που αυτή μας επιφυλάσσει πρέπει να πάρουμε σαφή πρακτική θέση αντίστασης απέναντι στον διάχυτο μιλιταρισμό και τα εθνικά ιδεώδη, πυκνώνοντας τις αρνήσεις μας συνειδητά και αντιλαμβανόμενοι τις συνέπειες αυτού, να μπορέσουμε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από τις όποιες διώξεις και πρόστιμα. Παρά την δίωξη που μου ασκείτε εγώ συνεχίζω, είμαι εδώ, αγωνίζομαι, δεν αμφιταλαντεύομαι. Με άξονα την αλληλεγγύη, συλλογικοποιώντας όλο και περισσότερες πτυχές της καθημερινότητάς μας, δίνοντας στις δομές

μας το χαρακτήρα αυτόν που θα είναι ικανός να προφυλάσσει καθώς και να προωθή αυτές τις αρνήσεις. Αντιστεκόμενοι έμπρακτα στον διάχυτο μιλιταρισμό και στα εθνικά ιδεώδη που επιβάλλονται στην κοινωνία με στόχο τον αποπροσανατολισμό από το τι μας ενώνει και τι μας χωρίζει. Όπως δεν γινόμαστε μπάτσοι, σεκιουρηντάδες και μπράβοι, άλλο τόσο δεν είμαστε τρελοί, έχουμε συνείδηση και δεν μπορούμε να υπηρετούμε τον στρατό του εχθρού. Κάνω κάλεσμα για τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης των αντιστεκόμενων με το θεσμό του στρατού με αφορμή και αυτή την δίκη αλλά και με αφορμή τα συλλογικά εγχειρήματα που έχουν δημιουργηθεί σε Αθήνα και Γιάννινα για συλλογικές αρνήσεις στρατεύσεως ως το από δω και πέρα αποκλειστικό μέσο αντίστασης που έχουμε να προβάλλουμε απέναντι στο μιλιταρισμό και τη στρατιωτική θητεία, κάνοντας το αναγκαίο ποιοτικό άλμα που χρειάζεται να διέπει τις διαδικασίες μας.

Πρόεδρος: Βρισκόμενος σήμερα εδώ και σηκώνοντας όλο αυτό το κόστος μπαίνετε σε μια θέση μαρτυριοποίησης...

Κορωνάιος: Είμαι μέλος ενός ολόκληρου κινήματος που υπήρχε και θα υπάρχει πριν και μετά από μένα.

Πρόεδρος: Γιατί δεν επιλέγεται την εναλλακτική θητεία εφόσον θέλετε να προσφέρετε στο σύνολο?

Κορωνάιος: Μιλάτε για μια θητεία με τιμωρητικό χαρακτήρα, εκπληρώνοντας μεγαλύτερης διάρκειας θητεία από αυτήν του στρατεύσιμου στην οποία δουλεύεις μακριά από τα αστικά κέντρα χωρίς να πληρώνεσαι, απαντάς σε ερωτηματολόγια τα οποία κρίνει ο ίδιος ο στρατός για το πόσο αντιρρησίας είσαι ή όχι και φυσικά για μία θητεία που υπάγεται στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας. Οπότε δεν πιστεύω ότι αυτό που παρουσιάζετε σαν κοινωνική εργασία είναι αυτό που ισχύει.

Νομικές Προσεγγίσεις

Είναι ξεκάθαρο τόσο από την απολογία του Κορωναίου, όσο και από το λόγο του όλο το διάστημα πριν το Δικαστήριο ότι επιδίωξη του Κορωναίου ήταν να μην διαλεχτεί με την εξουσία, αλλά να την αμφισβητήσει, έτσι ώστε μέσα από αυτή τη σύγκρουση να εκφραστούν ακόμα πιο καθαρά οι απόψεις των ολικών αρνητών στράτευσης και να αποτελέσει και το δικαστήριο ένα ακόμα πεδίο εξωτερίκευσής τους με σκοπό να πείσουμε ακόμα περισσότερους και περισσότερες για το δίκιο μας. Γι' αυτό και από τη μεριά της υπεράσπισης τονίστηκε ότι ζητήματα σχετικά με τη φύση του στρατού, με την ιστορία του, με τις ενδεχόμενες δυνατότητες στο μέλλον, τον πολυδιάστατο χαρακτήρα του, με τις επιβολές και τους καταναγκασμούς που και μόνο η ύπαρξή του συνεπάγεται για τον στρατευθέντα, αναλύθηκαν λεπτομερώς από τους μάρτυρες και την ίδια την απολογία του κατηγορουμένου. Η ίδια η υπεράσπιση κράτησε για τον εαυτό της μόνο το ρόλο της προβολής κάποιων νομικών επιχειρημάτων, που υπαγάγουν τη σκέψη του Κορωναίου σε μία νομική σφαίρα. Βέβαια, για μας, τα νομικά επιχειρήματα δεν έχουν μία αξία καθ' εαυτά. Αντίθετα, μπορούν να γίνουν κατανοητά μόνο μέσα σε μία διαλεκτική ενότητα με την ίδια την πολιτική και κοινωνική τοποθέτηση του Κορωναίου αλλά και του ευρύτερου αντιμilitarιστικού χώρου. Έτσι, μπορούμε να πούμε ότι δεν είναι τα νομικά επιχειρήματα αυτά που μας προσδιορίζουν ως κοινωνικά και πολιτικά όντα, αλλά οι ίδιες οι πράξεις μας και οι θέσεις μας είναι αυτές που φωτίζουν τη νομική υπεράσπιση του Κορωναίου.

Από την άλλη, η δικαιοσύνη, ως μια μορφή εξουσίας του αστικού συστήματος, είναι δομημένη πάνω στις ίδιες τις αντιφάσεις που αυτό φέρει, ενώ ταυτόχρονα εμφανίζει διάκενα τα οποία δεν μπορεί να καλύψει με τον ορθό λόγο, όσο και να προσπαθεί να αποδείξει το αντίθετο μέσα από την επίκληση του νόμου. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι από τη μία στο δικαστήριο εμφανιζόταν το «ανθρώπινο» πρόσωπό της καθώς ο δικαστής έδειχνε να κατανοεί και να σέβεται τους λόγους που οδήγησαν τον Κορωναίο σε αυτή την πράξη, από την άλλη, όμως, το «σκληρό» πρόσωπο του νόμου δεν άφηνε περιθώρια για την απαλλαγή του εσωτερικού εχθρού, αυτού που αμφισβήτησε συνολικά το οικοδόμημα του δικαίου, βάσει του οποίου το δικαστήριο εξέδωσε την

ετυμηγορία του. Επίσης, δεν μπορούμε να παραγνωρίζουμε ότι, πάντα, μία νομική υπεράσπιση επέχει από τη φύση της και μία θέση διαμεσολάβησης, μεταξύ των αγωνιστών και των εκπροσώπων της εξουσίας. Υπό αυτό το πρίσμα, τα νομικά επιχειρήματα δεν αντανakλούν μόνο τη δικιά μας θέση αλλά συχνά έχουν ως σκοπό να αποδυναμώσουν και τη θέση του αντιπάλου, τονίζοντας τις εν γένει αντιφάσεις του. Ως εκ τούτου, ένας από τους βασικούς σκοπούς των νομικών επιχειρημάτων, στη διαδικασία υπαγωγής δηλαδή των επιχειρημάτων του Κορωναίου στη νομική σφαίρα, ήταν να διαφανούν οι ίδιες οι αντιφάσεις του συστήματος και να αναδειχθεί η -ηθική και όχι υλιστική- αδυναμία του να δικάσει τους ανθρώπους που αγωνίζονται για την υπέρβαση της δικαιοσύνης που δομικά υπερασπίζει τους εξουσιαστές και εκμεταλλευτές αυτού του κόσμου.

Καταρχάς από την υπεράσπιση εκφράστηκε ένσταση για την αναρμοδιότητα του στρατιωτικού ποινικού δικαστηρίου να δικάζει πολίτες αφού μόνο η πρόσκληση σε κατάταξη δεν προσέδωσε στον κατηγορούμενο την ιδιότητα του στρατιωτικού. Η πρόβλεψη της παραγράφου 3 του άρθρου 5 του ΣτρατΠΚ που ορίζει ότι πλασματικά θεωρείται κάποιος πολίτης στρατιωτικός από την κλήση προς κατάταξη και μόνο για το έγκλημα της ανυποταξίας αποτελεί ρωγή στο ελληνικό δικαϊκό σύστημα καθώς κατώτερης τυπικής ισχύος νόμος παρακάμπτει τη συνταγματική πρόβλεψη του άρθρου 96 παρ. 4. Συντ., που ορίζει ότι κανένας πολίτης δεν μπορεί να δικάσσει από στρατιωτικά δικαστήρια. Παράλληλα, είναι φανερό ότι το στρατιωτικό ποινικό δικαστήριο, εποπτευόμενο από του Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, δεν μπορεί να κρίνει εν πλήρη ανεξαρτησία και αμεροληψία (η οποία προβλέπεται από το άρθρο 6 παρ. 1 της ΕΣΔΑ) τη συγκεκριμένη περίπτωση της άρνησης κατάταξης που αφορά την ένταξη σε ένα μηχανισμό του Υπουργείο Εθνικής Άμυνας.

Ως προς την ουσία της υπόθεσης, έναν βασικό ισχυρισμό της υπεράσπισης αποτέλεσε το αίτημα προς το δικαστήριο να δεχθεί ως λόγο έλλειψης καταλογισμού τη «σύγκρουση καθηκόντων» και την αδυναμία του «άλλως δύνασθαι πράττειν» στον κατηγορούμενο, κάτι που θα οδηγήσει στην απαλλαγή του από οποιαδήποτε ποινή. Πιο συγκεκριμένα, σε αυτή την πράξη του Κορωναίου αντανakλάται μια σύγκρουση ενός νομικού και ενός

ηθικοκοινωνικού καθήκοντος από το οποίο μπορεί να προκύψει ένα γνήσιο ηθικό αδιέξοδο στη βούληση και τη συνείδηση του δράστη περί του πρακτέου. Άλλωστε ο ίδιος ο Gustav Radbruch, υπουργός δικαιοσύνης της δημοκρατίας της Βαϊμάρης κατά το 1921-1922, υποστήριζε ότι στον αντιρρησία συνειδήσεως, πρέπει να αποδοθεί η ιδιότητα του «άλλως σκεπτόμενου» και να είναι η δικαιοσύνη ηπιότερη στην αντιμετώπιση του γιατί είναι αιχμάλωτος σε έναν εσωτερικό πόλεμο. Η στάση του Κορωναίου, όπως προέκυψε καθ' όλη την ακροαματική διαδικασία, λοιπόν, δεν υποκρύπτει τη διάθεσή του να «λουφάρει», αλλά αντανακλά τη σύγκρουση που θα βίωνε, αν υπηρετούσε ένα μηχανισμό που, κατά τον Κορωναίο, είναι φύσει ενάντια στην ίδια του τη θέση ως προλετάριου, ως κομμάτι των επισφαλώς εργαζομένων και ανέργων. Η υπεράσπιση ζήτησε, επικουρικά και μόνο, να αναγνωριστούν σωρευτικά σε περίπτωση τα ελαφρυντικά του πρότερου έντιμου βίου, αλλά κυρίως, ότι στην πράξη του ο Κορωναίος οδηγήθηκε από μη ταπεινά ελατήρια, κάτι που ήδη έχει αναγνωριστεί στον ολικό αρνητή στράτευσης Ευάγγελο Μιχαλόπουλο από το Αναθεωρητικό Δικαστήριο (22/09/2012 – Ρουφ, Αθήνα). Κι αυτό γιατί είναι βαθιά ηθικά, πολιτικά και συνειδησιακά τα ελατήρια που φέρνουν τον Κορωναίο στη θέση του κατηγορούμενου.

Ως προς τον ισχυρισμό της έδρας ότι υπάρχει νόμιμη πρόβλεψη για υπηρετήση εναλλακτικής κοινωνικής θητείας, η υπεράσπιση τόνισε ότι, ούτως ή άλλως (ακόμα δηλαδή και να μην ήταν ιδεολογικά δομικά αντίθετος ο Κορωναίος με αυτή την επιλογή) η εναλλακτική κοινωνική θητεία εξακολουθεί να έχει έναν τιμωρητικό χαρακτήρα και να βρίσκεται εντός σχεδιασμού του Υπουργείου Εθνικής Αμύνης. Η διάρκεια των 15 μηνών, η υποχρέωση να είναι κανείς μακριά από τα αστικά κέντρα και να εργάζεται 15 μήνες με αγνώστου μήκους ωράρια αμισθί δημιουργούν μια κατάσταση ημιδουλείας την οποία φυσικά και δεν θα μπορούσε να επιλέξει οποιοσδήποτε κατηγορούμενος σκέπεται όπως ο Κορωναίος. Άλλωστε το ίδιο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην υπόθεση Bayatyan v. Armenia αναγνωρίζει ότι τα κράτη πρέπει να έχουν μία ρύθμιση που να καλύπτει αυτή τη συνειδησιακή δυσκολία των αρνητών στράτευσης και καταδικάζει συνεχώς την Τουρκία, το Αζερμπαϊτζάν και την Αρμενία.

Παράρτημα 1 Background

Δήλωση Ολικής Άρνησης Στράτευσης

του Γεράσιμου Κορωναίου

Προς Στρατολογικό Γραφείο Πατρών

Δηλώνω ότι δεν επιθυμώ να καταταγώ στον στρατό ούτε να έχω καμία επαφή με αυτήν την δομή του εξουσιαστικού συστήματος, δεν επιθυμώ καμία εναλλακτική θητεία ούτε καν να εμφανιστώ ενόπιος σας για κάποιου είδους απαλλαγή.

Η απόφαση αυτή πάρθηκε ύστερα από πολλές σκέψεις σχετικά με την ώρα που θα ερχόμουν αντιμέτωπος με αυτό το ζήτημα. Πιστεύω ότι οι δρόμοι είναι δύο: ή πας ή δεν πας. Φυσικά το δεν πας έχει διάφορες προεκτάσεις και τρόπους ώστε να γίνει. Σέβομαι την επιλογή της απαλλαγής Ι5, αλλά δεν υποστηρίζω την εναλλακτική θητεία που επιλέγουν οι αντιρρησίες συνείδησης για το λόγο ότι δε σε αποδεσμεύει ως άτομο από την κράτηση χρόνου και έργου. **Επιλέγω το δρόμο της ολικής άρνησης ως αναρχικός που δεν θέλει ούτε να περάσει απ' έξω από κάποιο στρατόπεδο ούτε να' ρθει σε επαφή με χακί-ζώα για κανένα λόγο παρά μόνο απέναντί τους και πάντα με εχθρική στάση.** Είναι μια καθαρά πολιτική επιλογή η οποία δε θα εκφραζόταν αν αποφάσιζα να χρησιμοποιήσω κάποιον άλλον τρόπο ώστε να μην υπηρετήσω. Και όπως κάθε πολιτική επιλογή εμπεριέχει ένα σύνολο σκέψεων και απόψεων, έτσι και αυτή έχει αρκετές προεκτάσεις. Από την κοινωνικοποίηση σε καθεστώς εγκλεισμού στον σεξισμό, από τον εθνικισμό στην υποχρέωση, από τον ιμπεριαλισμό στην οικονομία. Προεκτάσεις και λόγοι που βιώνουμε καθημερινά σε όλες τις εκφάνσεις και δομές του καπιταλιστικού συστήματος.

Ο στρατός σε κάνει άντρα: φυσικά και αρνούμαι το πρότυπο και την ισχυρή θέση που έχει επιβάλει το αρσενικό φύλο στην κοινωνία και που βρίσκει την καλύτερη έκφρασή του στον καπιταλισμό όπου ο σωστός άντρας διαμορφώνεται από κάποιες συγκεκριμένες δομές. Δυνατό παιδί από μικρό να είναι το αγόρι μας, στην εφηβεία να έχει μια γκομενίτσα (διαφορετική κάθε μήνα, κατά προτίμηση του άντρα πατέρα), να πάει στο σχολείο του και όταν φύγει από τα χέρια των γονιών του να πάει στρατό όπου θα ολοκληρώσει την εκπαίδευση του ως αρσενικό. Που βοηθάει ο στρατός? Μαθαίνεις να ζεις

μόνο με άντρες για αρκετό διάστημα με αποτέλεσμα να ισχυροποιούνται τα στερεότυπα που υπάρχουν μέσα σου. Προσπαθείς να γίνεις μικά πιο δυνατός για να ανταπεξέρθεις ,και καλά, στις δυσκολίες και όχι απλά για να ενισχύσεις την εικόνα σου ως αρσενικό. Έχω σιχαθεί να βλέπω φωτογραφίες φαντάρων με τα σώβρακα να κρατάνε όπλα στους θαλάμους με τσιγάρο στο στόμα και μπουκάλια αλκοόλ τριγύρω. Και στην άδεια πας και σε κανά μπουρδέλο γιατί τώρα που δεν έχεις χρόνο και είσαι μέσα μπορείς να πας να τα ακουμπήσεις για ένα γαμήσι αφού είσαι και πιο άντρας από πριν. Πολλοί έρχονται σε επαφή με τον αγοραίο έρωτα την περίοδο που είναι φαντάροι.

Πιστεύω στην ανεξαρτησία του κάθε ατόμου χωρίς διακρίσεις φύλου. Η ανωτερότητα του άντρα είναι αυτή που προωθείται μέσα από το στρατό με σκοπό να συντηρήσει την πατριαρχική δομή της κοινωνίας και να εξυψώσει τις σχέσεις εξουσίας μέσα στο σύνολο.

Γνωρίζεις κόσμο και μένουν δυνατές φιλίες μετά τη θητεία σου: σε συνθήκες εγκλεισμού η μόνη επιλογή που έχεις για να μην σαλτάρεις είναι να προσπαθήσεις να βρεις κάποιους ανθρώπους να συναναστρέφσαι. Από προηγούμενες εμπειρίες μου δουλεύοντας στα πλοία διαπίστωσα ότι οποιαδήποτε συναναστροφή σε συνθήκες πίεσης σε απομακρύνει από τον εαυτό σου και λειτουργεί ως παραίσθηση κοινωνικότητας. Φυσικά στο στρατό **το να συναναστρέφσαι με ένα πλήθος ατόμων** που σε άλλες συνθήκες δεν θα γνώριζες καν, **κάτω από ένα πρίσμα το οποίο απαγορεύει την ελεύθερη διακίνηση ιδεών διαβιώνοντας κάτω από συνθήκες άθλιες χωρίς πολλές επιλογές, μόνο κοινωνικοποίηση δεν είναι αλλά αναγκαστική σπατάλη της διάθεσης για συνεύρεση.**

Είναι υποχρέωσή σου να υπηρετήσεις την πατρίδα: δεν είμαι Έλληνας απλά έτυχε να γεννηθώ σε αυτό τον χώρο, **δεν έχω καμία εθνική υπερηφάνεια** και δεν νιώθω καμία συγκίνηση κάτω από το γαλανόλευκο πανί το οποίο κάθε φορά που καίγεται λέω “γαμώ τη σημαία σας”. Ο στρατός της Ελλάδας που δημιουργήθηκε στις απαρχές του ελληνικού κράτους είναι αναγκαστική συνθήκη για να υπάρξει ένα κράτος (σύνορα-στρατός). Είναι το μέσο που εξασφαλίζει την επέκταση του κράτους μέσα από μαζικές δολοφονίες, επεκτατικούς πολέμους και σύμπραξη συμμαχιών για την οικονομική

επέκταση. Δηλαδή όπου η Ελλάδα έχει οικονομικά συμφέροντα έχει και στρατό π.χ. σερβία – αφγανιστάν. Στο στρατό εγκλωπώνεται η μερίδα αυτή της κοινωνίας που επιθυμεί να συνεισφέρει έμπρακτα σε αυτή τη συνθήκη (φασίστες, χουντοβασίλικοι, μεγαλοϊδεάτες). Στο στρατό θα σε διδάξουν πώς στην πράξη θα καταφέρεις να πραγματοποιήσεις όλα αυτά που σου μαθαίνουν στο σχολείο, υποστηρίζοντας την ανωτερότητα της φυλής σου. Από το 1821 μέχρι σήμερα έχουμε πηξει στους λεβέντες κολοκοτρωναίους, καραϊσκάκηδες, παλικαράδες του αέρα που με το ένα παπούτσι διέσχισαν την αλβανία. Καθάρματα τούρκους, γερμανούς, ιταλούς που έσφαζαν Έλληνες για το κέφι τους μόνο και μόνο για μια σημαία στην ακρόπολη. Οι λεβέντες του '21 που έσφαζαν επαναστατημένους Έλληνες, αλβανούς, τούρκους υπηρετώντας την εξουσία, τα τάγματα που είχαν φύγει για να πολεμήσουν με τους τσάρους στην επαναστατημένη ουκρανία (μαύρος καβαλάρης), τη θέση των στρατιωτικοπολιτικών που εκφράστηκε στο αποκορύφωμά της με τη χούντα του 1967 δεν την αναφέρουν πουθενά στο στρατό. Λοιπόν, επειδή ούτε στην παγίδα του σχολείου έπεσα, άλλο τόσο **δεν θα μπω και στο βούρκο του στρατού αποσκοπώντας στην ενδυνάμωση της πατριωτικής μου συνείδησης. Είμαι εχθρός κάθε κράτους κάθε έθνους και εν δυνάμει καταστροφές τους.**

12 μήνες είναι θα περάσουν: Ζώντας σε μια κοινωνία που ο χρόνος του ατόμου έχει μετατραπεί σε πρόγραμμα, 12 μήνες από τη ζωή φαίνονται λίγοι!!! Ε δεν είναι!!! Μιλάμε για **δώδεκα μήνες** κενού, **δώδεκα μήνες εκπαίδευσης στο όνομα μιας σάπιας ιδέας**, **δώδεκα μήνες ομοιογένειας** στην εμφάνιση κοινής με αυτή των χακί – δολοφόνων, **δώδεκα μήνες μακριά** από φίλους και συντρόφους, **δώδεκα μήνες αποχής** από τον έρωτα, **δώδεκα μήνες χωρίς άποψη** για την κοινωνική πραγματικότητα λόγω αποχής, **δώδεκα μήνες μέσα σε συρματοπλέγματα**, **δώδεκα μήνες** που κρατάς όπλο χωρίς να έχεις τη δυνατότητα να το στρέψεις στον εχθρό σου (ο εχθρός είναι η εξουσία που σε κουμαντάρει), **δώδεκα μήνες κενού**. Τους χαρίζω μόνο τις ώρες που γράφω αυτήν την επιστολή. Επιλέγω να διαχειρίζομαι το χρόνο μου δημιουργικά σε ότι θέλω με το λιγότερο κόστος και δεν πετάω στα σκουπίδια ένα χρόνο στον οποίο μπορώ να ζήσω τόσα άλλα πράγματα.

Στρατός – φονιάς: Ο στρατός πέρα από την εσωτερική του ύπαρξη ως θεσμού

δρα και εκτός συνόρων, άλλοτε κρυφά άλλοτε φανερά. Έχει πάντα και ας μη τη χρησιμοποιεί, τη δυνατότητα να προκαλέσει **μαζικές καταστροφές και δολοφονίες**. Έχει συγκεκριμένο επιστημονικό **περιεχόμενο** που σχετίζεται με την ανακάλυψη τεχνικών και όπλων **για ακόμα μεγαλύτερους ολέθρους** από αυτούς που ήδη μπορεί να προκαλέσει. Φυσικά για να καλύψει όλες αυτές τις ενέργειες του **απομυζά χρήματα** από το μόχθο των ιδίων που αυτός σκοτώνει. Εκτός από θανάτους σε καιρό πολέμου ευθύνεται για το θάνατο αρκετών νέων που τους **οδηγεί στην αυτοκτονία**. Επίσης ευθύνεται για αρκετές ψυχολογικές διαταραχές που προκαλούνται σε άτομα κατά τη θητεία τους. Είναι ρυθμιστής της κίνησης των συνόρων, άλλοτε **σκοτώνοντας μαζικά σε ναρκοπέδια μετανάστες**, άλλοτε **σκοτώνοντας φαντάρους** που τυχαίνει να δουν κάποια **σύμπραξη στρατιωτικών με εμπόρους ναρκωτικών-λευκής σάρκας –όπλων**. **Εκπαιδεύει μαζικά δολοφόνους** στις ειδικές δυνάμεις, πολλοί από τους οποίους μετά βρίσκονται στα σώματα ασφαλείας ή απαρτίζουν φασιστικές και παρακρατικές ομάδες. Εν ολίγης **είναι μια δεξαμενή θανάτου υπηρετώντας τα σχέδια κρατιστών, καπιταλιστών, και μη**.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΣΤΡΑΤΟΣ - ΚΑΜΙΑ ΣΗΜΑΙΑ - ΚΑΝΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ

Γεράσιμος Κορωναίος, Οκτώβρης 2009

Παράρτημα 2
Δράσεις Αλληλεγγύης με Αφορμή το Στρατοδικείο

Αγρίνιο

Το Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι πραγματοποίησε εκδήλωση/συζήτηση και προβολή της ταινίας (Ο Τζόνυ πήρε το όπλο του), για το ζήτημα της ανυποταξίας και τη δίωξη του Γερ. Κορωνάου, την Κυριακή (11/12/2011).

οι ένοπλες δυνάμεις είναι

Εκπαιδευτήριο φονιάδων.
Ναός του παραλογισμού.
Ένα σκοτάδι οπλισμένο που βάζει στόχο το μυαλό.

Χωρίς ανθρώπινη ουσία
μα παγινώτι φασιστική...
(ωχρά σπείροχαϊτ)

τα δόντια των αφεντικών

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
Γ. ΚΟΡΩΝΑΙΟ

που διώκεται για την επιλογή του να μην υπηρέτησε αλλά, να αντισταθεί στον πιο δολοφονικό μηχανισμό του κράτους

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ 11 Δεκεμβρη 2011, στο "Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι"
Συζήτηση - ενημέρωση γύρω από το ζήτημα της ανυποταξίας και τη δίωξη Κορωνάου, (7:00μμ) Προβολή της ταινίας "Ο Τζόνυ πήρε το όπλο του" (9:00μμ)
ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ: ΤΡΙΤΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ, ΓΙΑΝΝΕΝΑ

"ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟ ΣΤΕΚΙ"
Θ. Δασκαλοπούλου Α. Παρόπου 3, ΑΓΡΙΝΙΟ

Αθήνα

Η πρωτοβουλία για την Ολική Άρνηση Στρατεύσης πραγματοποίησε αφισκοκόλληση στο κέντρο και τις γειτονιές της Αθήνας, με την αφίσα που τύπωσε από κοινού με το Ξυπόλυτο Τάγμα.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ

Απέναντι στο στρατοδικείο ενός συστήματος που θανατίζεται, αλληλεπαιτεί και εκφοβίζεται...

Ο πιο περισσότερο θεμελιώνεται το κράτος έκτακτος ανάγκης, τόσο ο στρατός θα αποτελεί τον εργατικό ενός νέου ολοκληρωτισμού. Το εθνικό ιδεώδη και οι κάθε είδους πατριωτισμοί διαχρονικά εκ νέου, ώστε να ριχτεί έλασται στα μέτρα μπροστά στην άρνηση των κοινωνικών/ταξικών ανισοτήτων. Ο στρατός και η αστυνομία, φορείς της οικονομικής και πολιτικής επίτ., το μόνο που έχουν να αντισταθούν είναι καταστολή και φόβο στους «καλά κότες».

... οι ορνίσιες των αντιστατικών κοράζων το δρόμο προς την ελευθερία.

Αμνηστώντας ανοικτά το κράτος και τις εξουσιαστικές σχέσεις. Την τυφλή υποταγή στους δυνάστες μας, το μιλιταρισμό μέσα και έξω από τους στρατώνες, τους επιτήδειους διαχωρισμούς, την παρορσία, τον αστυβό. Ενάντια στην καταπιεστική βροβρότάτο, τον πολιτισμό των μνημονίων και των κορασιών. Προτάσσοντας τον αγώνα και την αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων και όχι τον αλληλεπαιτισμό τους.

Ο στρατοδικείο Γεράσιμου Κορωνάου δικάζεται από το στρατοδικείο των Ιωαννίνων γιατί πήρε ανειδίγη θέση στον κοινωνικό/ταξικό πόλεμο, αρνούμενος τη στρατιωτική του θέση. Τσαοσμένος στο πλευρό των «καλά κότες» για έναν κόσμο δίπλα καταπίεση, φτώχειες και ηγερμένες.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΧΑΚΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 Μ.Μ. **ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ** (Αντισημειώνες & Πασηρόν) Ιωάννινη

10.12 «Ο στρατός, η αστυνομία, η ειδικά όργανα στρατεύσεως και οι κοινωνικές αντιστάσεις» (προσβολή για την επίσημη άρνηση στρατεύσεως) (Εξέλιξη και επιβίωση) (πρόβλεψη αλληλεγγύης) (βίντο, Φωτογράφο Κόρωνο, Βιογραφικά στοιχεία και παρουσίαση αντιστάτη δημοσίου)

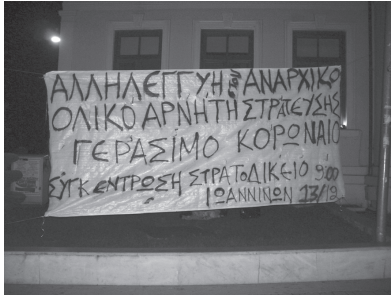
13.12 ΤΡΙΤΗ, 9 Π.Μ. **ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ** ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ (απάντη από τη δημοτική βιβλιοθήκη)

ΕΜΩΝΟΤΟ ΤΑΓΜΑ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗ (ΑΒΗΝΑ)

Βέροια

Το αυτόνομο στέκι Baruti κυκλοφόρησε αφίσα αλληλεγγύης. Επίσης διάφορα πανό κρεμάστηκαν στην πόλη.

Γιάννινα

Το Ευπόλυτο Τάγμα πραγματοποίησε αφισκοδόλληση με την αφίσα που τύπωσε από κοινού με την πρωτοβουλία για την Ολική Αρνηση Στρατεύσης (Αθήνα). Επίσης τύπωσε και σκόρπισε τρικάκια με αντιμιλιταριστικό περιεχόμενο και κάλεσμα για το στρατοδικείο, ενώ έγραψε και συνθήματα σε τοίχους στις εισόδους και εξόδους της πόλης. Το Σάββατο (10/12/11) έγινε στην κατάληψη Αντιβίωση εκδήλωση/συζήτηση σε συνδιοργάνωση με την πρωτοβουλία για την Ολική Αρνηση Στρατεύσης. Τη Δευτέρα (12/12/11) έγινε παρέμβαση με

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ Γ.ΚΟΡΩΝΑΙΟ

Την τρίτη 13/12/11, ο αναρχικός Γεράσιμος Κορωνάιος δικάζεται από το στρατοδικείο των Ιωαννίνων γιατί πήρε συνειδητή θέση στον κοινωνικό/ταξικό πόλεμο, αρνούμενος τη στρατιωτική του θητεία. Τασσομένους στο πλευρό του «από κάτω», για έναν κόσμο δίχως καταπίεση, φράγκες και ηγούμενες.

Τρίτη 13/12 9:00π.μ
συγκέντρωση αλληλεγγύης
 Στρατοδικείο Ιωαννίνων
 (απέναντι από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη)

Αυτόνομο στέκι Βερόιας
 baruti

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ

Απέναντι στο στρατοδικείο ενός συστήματος που θυρώνεται, λεηλατεί και εκφορτίζει...

Ο πιο περισσότερο θεμελιώνεται το κράτος έκτακτα ανάγκες, όσο ο στρατός θα ανατεθεί τον εργατό ενός νέου ολοκληρωτισμού. Το εθνικό ίδεολόγ και οι κόβες φίλους πατριωτισμού διακονούν εκ νέου, ώστε να ριχτεί βάρος στο μέγιστο μορφή στην εξόνωση των κοινωνικών/ταξικών ανισοτήτων. Ο στρατός και η αστυνομία, φραγμό της οικονομίας και πολιτικής ελπίς, το μόνο που έχουν να αντιστεθούν είναι καταισνη και φόβο στους «από κάτω».

... οι αρχιστές των αντισταθεμένων κοράζων το δρόμο προς την ελευθερία.

Αρνηση/απόφαση απέναντι το κράτος και τις εξουσιαστικές ανάγκες. Την τιμητή υποστήριξη στους βιάντες μας, το μητροισμό μέσα και έξω από τους στρατώνες, τους επιτήθειους διαχωρισμούς, την πατριωτική, τον αστυνόμο. Ενάντια στην καταπιεστική κληρονομιά, τον πολιτισμό των μνημονίων και των χαρτοσήμων. Πρωτόσυναση των αγώνων και την αλληλεγγύη μεταξύ των καταπιεσμένων και όχι των αλληλοκακοιωμένων τους.

Ο αναρχικός Γεράσιμος Κορωνάιος δικάζεται από το στρατοδικείο των Ιωαννίνων γιατί πήρε συνειδητή θέση στον κοινωνικό/ταξικό πόλεμο, αρνούμενος τη στρατιωτική του θητεία. Τασσομένους στο πλευρό του «από κάτω», για έναν κόσμο δίχως καταπίεση, φράγκες και ηγούμενες.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ ΧΑΚΙ ΕΚΒΙΑΣΜΟΥΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 Μ.Μ.
ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΑΝΤΙΒΙΩΣΗ
 (Αντικατάσταση & Παύση/απόλυση)
 Ιωάννινα

«Ο στρατός, η αστυνομία, η «ελλά» όργανα απρόσταυτοι και οι κοινωνικές ανισότητες»
 (προσφυγή για τον «ελλά» όργανα απρόσταυτοι)
 (Τι εναντίον παραβιάζουν πρόβατα ανισοτήτων βίβλιο, θεωρητικό όργανο, βιοκρατικές υπηρεσίες και προνομιούχο ασταθές μηχανισμό)

13.12 ΤΡΙΤΗ, 9 Π.Μ.
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
 ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 απέναντι από τη Δημοτική Βιβλιοθήκη

ΕΚΦΑΝΤΗΡ ΣΥΖΗΤΗΣΗ

ΕΜΦΑΝΤΟ ΤΑΓΜΑ

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ (ΑΘΗΝΑ)

μικροφωνική και μοίρασμα της δημόσιας δήλωσης του Κορωναίου, έξω από το κτίριο της Νομαρχίας. Την Τρίτη καλέστηκε συγκέντρωση έξω από το στρατοδικείο Ιωαννίνων, όπου δικαζόταν ο Κορωναίος.

**ΚΡΑΤΗ, ΘΡΗΣΚΕΙΕΣ
ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΟΙ
ΓΕΜΙΣΑΝΕ ΣΦΑΓΕΙΑ
ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗ ΓΗ**

**ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ
ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ
ΚΡΕΑΣ ΓΙΑ
ΟΒΙΔΕΣ**

**ΚΑΝΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ
ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΟΥΘΕΝΑ
ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΠΟΛΕΜΑΜΕ
ΓΙΑ Τ' ΑΦΕΝΤΙΚΑ**

**ΟΥΤΕ
ΜΙΑ ΩΡΑ
ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ**

**μίσος ταξικό
ξεφτίλες πατριώτες
στην εθνική ενότητα
είμαστε προδότες**

**ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
ΣΤΟΝ
ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ
ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ
ΓΕΡ. ΚΟΡΩΝΑΙΟ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ 13/12 09:00
ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ**

ΕΠΙΘΕΤΟ ΤΑΓΜΑ

Κέρκυρα

Το πρωί της Τρίτης (13/12/11) πραγματοποιήθηκε μοίρασμα κειμένων με τη δημόσια δήλωση ολικής άρνησης στράτευσης του Γερ. Κορωναίου σε λύκεια της Κέρκυρας και ενημέρωση-συζήτηση με τους μαθητές. Ακολούθησε παρέμβαση στην στρατολογία από τις καταλήψεις Δράκα και Ελαία, από την αναρχική ομάδα Cumulonimbus και την Αντίφα Κέρκυρας όπου αναρτήθηκε πανό “ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ - ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ, αλληλέγγυοι-ες” ενώ μοιράζοταν κείμενα στους περαστικούς. Μοίρασμα πραγματοποιήθηκε και εντός των γραφείων της στρατολογίας χωρίς, φυσικά, να αποφευχθούν μικροεντάσεις.

Κομοτηνή

Την Τρίτη (13/12/11) μοιράστηκαν στο κέντρο της πόλης κείμενα από το αναρχικό στέκι Utopia A.D., με τη δήλωση Κορωναίου, ενώ κρεμάστηκε πανό αλληλεγγύης στην παλιά νομική. Είχε προηγηθεί προβολή για το ίδιο θέμα.

Λάρισα

Την Παρασκευή (9/12/11) μετά από πρωτοβουλία της συλλογικότητας Ντόπιοι-Ξένοι πραγματοποιήθηκε παρέμβαση αλληλεγγύης έξω από το στρατοδικείο/αεροδικείο της περιοχής. Αναρτήθηκε πανό, μοιράστηκαν κείμενα και πετάχτηκαν τρικάρια.

Πάτρα

Ενεργοποιήθηκαν πολλές συλλογικότητες και οι κινήσεις αλληλεγγύης ήταν πάρα πολλές, καθότι ο Κορωναίος κατοικεί στην Πάτρα. Η πόλη γέμισε με πολλές και διαφορετικές αφίσες και τρικάκια, ενώ μοιράστηκαν χιλιάδες κείμενα. Το Σάββατο (3/12/11) και τη Δευτέρα (5/12/11) έγιναν μικροφωνικές αλληλεγγύης στο Παράρτημα και στην εστία του Πανεπιστημίου. Η πρώτη ήταν καλεσμένη από διάφορες συλλογικότητες και συνελεύσεις της πόλης, ενώ η δεύτερη ήταν καλεσμένη από τη συνέλευση αναρχικών/αντιεξουσιαστών/αυτόνομων για την παρέμβαση στις σχολές, Σπασμένο Γρανάζι. Την Παρασκευή (9/12/11) το απόγευμα πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση στην πλατεία Όλγας και προβολή το βράδυ στο Παράρτημα. Το Σάββατο (10/12/11) πρωί έγινε πορεία από το παράρτημα στους δρόμους της πόλης. Το δρομολόγιο περιελάμβανε και μια στάση στο στρατολογικό γραφείο της Ευμύλου όπου πετάχτηκαν μπογιές και γράφτηκαν συνθήματα. Το βράδυ, στο Παράρτημα, έγινε συναυλία αλληλεγγύης και οικονομικής ενίσχυσης για τα έξοδα της δίκης. Τη Δευτέρα (11/12/11) πρωτοβουλία από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι ΤΕΙ πραγματοποίησε προβολή ταινίας (No man's land). Την Τρίτη (13/12/11) ξημερώματα μισθωμένο πούλμαν ξεκίνησε από Πάτρα προς Γιάννινα, ώστε κόσμος να παραβρεθεί στη συγκέντρωση αλληλεγγύης στο στρατοδικείο Ιωαννίνων. Τον Απρίλη του 2011, με τη γνωστοποίηση της άσκησης δίωξης προς τον Γερ. Κορωναίο, εκδόθηκε μια προκήρυξη, πραγματοποιήθηκε εκτεταμένη αφισοκόλληση και γίνανε παρεμβάσεις με μικροφωνική.

FUCK the ARMY

ΠΙΣΩ ΞΕΦΤΙΛΕΣ ΚΑΡΑΒΑΝΑΔΕΣ

ΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΤΗΤΑ
 ...και τους αρσενικούς και τις θύλακες της αντάρτικης ομάδας που είναι ταυτόχρονα οι δρόμοι και οι πελάτες τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

ΧΥΠΩΝΤΑΣ ΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
 ...και οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΤΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ
 ...και οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

ΚΑΙ ΔΙΩΝΤΑΣ ΤΟ ΧΕΡΙ ΣΕ ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΣΚΕΦΟΝΤΑΙ
 ...και οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ
 στον **αναρχικό ολικό αρνητή στρατεύσεως ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ**
 που θα δικαστεί από τα μιλитарιακά καθάρματα στα γιάννενα στις 13 του έκτακτου

Απόλυτα Μόνο οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

6-13/12/2011
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΣ ΚΥΚΛΟΣ
ΕΚΤΟΜΠΤΩΝ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
 αναμετάδοση **LIVE** αλληλεγγύης **σάββατο 10/12**
 μετά τις 9 παράσταση (επιφανεία & ηχογράφημα)

την παρασκευή 8/12 [19.00-21.00]
 την παρασκευή 9/12 [9.00]
 την παρασκευή 10/12 [9.00]
 κλήση στρατοδουκίου

...ομάδα οργανωτικής και τεχνικής υποστήριξης με τους φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

αλληλεγγύη στον αναρχικό ολικό αρνητή στρατεύσεως ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ
 στρατοδουκίου **13/12 Ιωάννινα**
ράδιο κατάληψη radiokatalpsi.espiv.net

93.7 f.m.

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΘΗΤΕΙΑ ΚΑΛΥΠΤΕΡΑ ΤΡΕΛΟΧΑΡΤΟ Ή ΑΝΥΠΟΤΑΣΙΑ

...και οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

Η ΑΡΧΗΣ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΑΞΗ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΔΙΩΝΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΛΟΓΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 5 ΔΕΚΕΜΒΡΗ:
12.00 ΜΙΚΡΟΦΩΝΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΝΙΣΤΗΝΙΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 9 ΔΕΚΕΜΒΡΗ:
10.00 ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΠΑ.ΟΛΓΑΣ 21.00 ΠΡΟΒΟΛΗ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΣΑΒΒΑΤΟ 10 ΔΕΚΕΜΒΡΗ:
21.00 ΣΥΝΑΓΑΓΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΟ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΟΡΕΙΑ 11:00, ΠΑ.ΟΛΓΑΣ

ΔΙΚΗ 13 ΔΕΚΕΜΒΡΗ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΑΠΕΛΘΕΝΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ
 ...και οι φωνές τους από τους δρόμους και τις πλατείες. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους. Τα όπλα τους που οι οργανώσεις κερδίζουν από την πώλησή τους.

ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΑΙΝΙΑΣ
NO MAN'S LAND

... Σ' ΑΝ ΕΡΘΕΙ Η ΩΡΑ ΤΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ ΠΟΛΛΟΙ ΔΕΝ ΞΕΡΟΥΝ, ΠΩΣ ΕΠΙΚΕΦΑΛΗΣ ΒΑΔΙΣΕ Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΟΥΣ, Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΔΙΑΤΑΓΕΣ ΤΟΥΣ ΔΙΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΕΧΘΡΟΥ ΤΟΥΣ Η ΦΩΝΗ, ΕΚΕΙΝΟΣ ΠΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ ΜΙΛΑΕΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΔΙΟΣ ΤΟΥΣ Ο ΕΧΘΡΟΣ ...

αλληλεγγύη στον αναρχικό ολικό αρνητή στρατεύσεως Γεράσιμο Κορωναίο

ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΩΡΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΠΕ!!!

ΔΕΥΤΕΡΑ 12/12
 στο αυτοδιαχειριζόμενο στεκι ΤΕΙ **ΩΡΑ 6:30**
 προπομπή από το ασπ

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟΝ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ ΓΕΡΑΣΙΜΟ ΚΟΡΩΝΑΙΟ

Η ιστορία της εργατικής τάξης έχει αποφανθεί οριστικά για τη φύση και το ζήτημα των καπιταλιστικών πολέμων. Πόλεμος για τους αστούς σήμαινε πάντα την καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, των αναλώσιμων εργατών, αγώνα επέκτασης καπιταλιστικών και ιμπεριαλιστικών μηχανισμών και ολοκληρώσεων, αποικιοκρατίες και χούντες. Για την αστική τάξη πόλεμος σημαίνει ευκαιρία για ανάπτυξη πάνω στα συντρίμια, πάνω στο όλεθρο, πάνω στους νεκρούς εργάτες. Η εργατική τάξη όμως αναγνωρίζει μόνο έναν πόλεμο. Και αυτός ο πόλεμος ξεκινάει την ώρα που αρνείται να συναίνεσει στο πόλεμο των αστών, την ώρα που αρνείται να σκοτώσει τα αδέρφια της, και στρέφει τα όπλα στους εκμεταλλευτές της. Η εργατική τάξη γνωρίζει πως δεν υπάρχει παρά μονάχα ένας δίκαιος πόλεμος και αυτός δεν είναι άλλος από τον ταξικό. Κομμούνα του Παρισιού, Ρωσία του 17, Σπάρτακος. Η ιστορία έχει γραφτεί και δεν ξαναγράφεται.

Σήμερα με την κρίση στο προσκήνιο είναι κάτι παραπάνω από σαφές ότι ο πόλεμος γίνεται ταυτόχρονα κινητήρια δύναμη της οικονομίας, μέσο επίλυσης των εσωτερικών κρίσεων [βλέπε αραβικές εξεγέρσεις] και τρόπος αναγκαίας ανάληψης του ανθρώπινου πλεονάσματος. Η διεθνοποιημένη κρατική τρομοκρατία εξοντώνει λαούς και ερημώνει χώρες. Ελληνικός στρατός είναι σήμερα διατεταγμένος σε πέντε ηπείρους για να διασφαλίσει τα συμφέροντα του ξένου κεφαλαίου και των «στρατηγικών» συμμαχιών του με το ντόπιο κεφάλαιο. Τη στιγμή που σιδηρόφρακτες μεραρχίες υπαγορεύουν τους κανόνες του διεθνούς «δικαίου», η ισχύς της παγκόσμιας κυριαρχίας του κεφαλαίου μοιάζει να απομένει σαν ο τελικός ρυθμιστής των πεπρωμένων των λαών και κανείς μας πλέον δεν είναι ασφαλής σε οποιοδήποτε μέρος του κόσμου και αν βρίσκεται.

Όμως ο πόλεμος στρέφεται και στο εσωτερικό. Οι κραυγές του Στέφανου Μάνου για επέμβαση του στρατού στην Αθήνα τις μέρες τους Δεκέμβρη του 2008, οι ασκήσεις του Ευρωστρατού για την καταστολή διαδηλώσεων στη βόρεια Ελλάδα, απέχουν μόλις ένα βήμα από την ωμή επέμβαση των ταγκ. Τα καθεστώτα σε δύση και ανατολή – ακόμα και αυτά της δημοκρατικής νομιμοφάνειας – δε διστάζουν να στρέψουν τις ερπύστριες κατά των εργατών όταν τα αποτελέσματα της οικονομικής κρίσης οξύνουν την ταξική πάλη. Ας μην γελιόμαστε. Σε καιρό «ειρήνης» ο στρατός τους είναι πιο χρήσιμος από ποτέ για να σπέρνει τον τρόμο.

Σήμερα, στο φως μιας κολοσσιαίας οικονομικής κρίσης μια νέα μορφή ολοκληρωτισμού βγαίνει στο προσκήνιο. Είναι η πλήρης ταύτιση των συμφερόντων της οικονομικής

και πολιτικής ελίτ. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο η ανάγκη για ανακατασκευή του μύθου της εθνικής ενότητας προβάλλει ως απαραίτητος όρος για να συγκαλυφθεί πίσω του η ολέθρια λεηλασία του κοινωνικού πλούτου. Ας γνωρίζουν όμως ότι δε θα πολεμήσουμε στο πλευρό τους αλλά εναντίον τους. Ως κομμάτι της εργατικής τάξης έχουμε πλήρη συνείδηση πως μέσα σε κάθε έθνος υπάρχουν δύο «έθνη». Εμείς και Αυτοί. Για εμάς, εκμεταλλευτές και εκμεταλλεζόμενοι δεν είχαν ούτε θα έχουν ποτέ την ίδια πατρίδα.

Στο πλαίσιο αυτό έχει ιδιαίτερη σημασία κάθε συνειδητή άρνηση συμμετοχής ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια συμβολικής ή ουσιαστικής αντίστασης στον ελληνικό στρατό.

Το σωματείο μισθωτών τεχνικών Πάτρας στέκεται αλληλέγγυο στο ολικό αρνητή στρατεύσης Γεράσιμο Κορωναίο που διώκεται στο στρατοδικείο των Ιωαννίνων την Τρίτη 13 Δεκέμβρη και απαιτεί την άμεση και χωρίς όρους απαλλαγή του από όλες τις κατηγορίες.

Σωματείο Μισθωτών Τεχνικών, Μηχανικών, Τεχνολόγων, Γεωλόγων, Σχεδιαστών.

Σπάρτη

Τη Δευτέρα (12/12/11) αναρτήθηκε πανό αλληλεγγύης στον Γερ. Κορωναίο στο μουσείο της πόλης.

Την εβδομάδα πριν το στρατοδικείο ο Γερ. Κορωναίος παραχώρησε δυο τηλεφωνικές συνεντεύξεις στους κινηματικούς ραδιοφωνικούς σταθμούς 98fm (Αθήνα) και 1431am (Θεσσαλονίκη), μιλώντας για τη δίωξη του και για το κίνημα αλληλεγγύης. Οι συνεντεύξεις μπορούν εύκολα να βρεθούν με μια αναζήτηση στα site των ραδιοφώνων.

Σχετικά με την υπόθεση Κορωναίου ανακοινώσεις και δελτία τύπου εκδόθηκαν και από τους κάτωθι (προσβάσιμα στα αντίστοιχα site):

- 1) Σύνδεσμος Αντιρρησιών Συνείδησης
- 2) Αντιπολεμική Διεθνιστική Κίνηση
- 3) Νεολαία Συνασπισμού Ιωαννίνων
- 4) Ευρωπαϊκό Γραφείο για την Αντίρρηση Συνείδησης
- 5) Διεθνής Αμνηστία

Δεν με διακατέχουν φιλειρηνικά αισθήματα. Υπάρχει πόλεμος αλλά όχι αυτός που προσπαθείτε να πείσετε την κοινωνία σε διάφορες ιστορικές φάσεις, κάθε φορά ανάλογα με τα συμφέροντα σας, και αυτός είναι ο κοινωνικός-ταξικός πόλεμος. Βιώνω καθημερινά τις συνέπειες αυτού του πολέμου [...]

Αντιστεκόμενοι απέναντι σε όλους τους μηχανισμούς της κυριαρχίας και στο βάρβαρο και δυσοίωνο μέλλον που αυτή μας επιφυλάσσει πρέπει να πάρουμε σαφή πρακτική θέση αντίστασης απέναντι στον διάχυτο милитарισμό και τα εθνικά ιδεώδη, πυκνώνοντας τις αρνήσεις μας συνειδητά και αντιλαμβανόμενοι τις συνέπειες αυτού, να μπορέσουμε να μείνουμε ανεπηρέαστοι από τις όποιες διώξεις και πρόστιμα. Παρά την δίωξη που μου ασκείτε εγώ συνεχίζω, είμαι εδώ, αγωνίζομαι, δεν αμφιταλαντεύομαι. Με άξονα την αλληλεγγύη, συλλογικοποιώντας όλο και περισσότερες πτυχές της καθημερινότητάς μας, δίνοντας στις δομές μας το χαρακτήρα αυτόν που θα είναι ικανός να προφυλάσσει καθώς και να προωθεί αυτές τις αρνήσεις. Αντιστεκόμενοι έμπρακτα στον διάχυτο милитарισμό και στα εθνικά ιδεώδη που επιβάλλονται στην κοινωνία με στόχο τον αποπροσανατολισμό από το τι μας ενώνει και τι μας χωρίζει. Όπως δεν γινόμαστε μπάτσοι, σεκιουριτάδες και μπράβοι, άλλο τόσο δεν είμαστε τρελοί, έχουμε συνείδηση και δεν μπορούμε να υπηρετούμε τον στρατό του εχθρού. Κάνω κάλεσμα για τον επαναπροσδιορισμό της σχέσης των αντιστεκόμενων με το θεσμό του στρατού με αφορμή και αυτή την δίκη [...] για συλλογικές αρνήσεις στρατεύσης ως το από δω και πέρα αποκλειστικό μέσο αντίστασης που έχουμε να προβάλλουμε απέναντι στο милитарισμό και τη στρατιωτική θητεία, κάνοντας το αναγκαίο ποιοτικό άλμα που χρειάζεται να διέπει τις διαδικασίες μας.

από την απολογία του Γεράσιμου Κορωναίου
στο στρατοδικείο Ιωαννίνων , 13/12/2011